

оубо твѣѣ: помнѣди мѣ, ѿ прѣстѣи ми прегрѣшѣнїа моѣ
вѣольнаѣ ѿ невольнаѣ, ѣже словомъ, ѣже дѣломъ, ѣже
вѣдѣнїемъ ѿ неведѣнїемъ: ѿ сподѣби мѣ неосудѣнїю
прїчастїи твѣ прїчастїихъ твоїхъ тѣнїствъ, во ѡбтавлѣнїе
грѣхѣвъ ѿ вѣжїи вѣчнѣю.

Тѣже: Вѣчерї твоѣѣ тѣнїа, днѣсь сѣе бжїи, прїчастїи мѣ
прїимнї: не во врагѣмъ твоїмъ тѣнїѣ повѣмъ, ни лобзѣнїа
тѣ дѣмъ ѣакѣ ѡдѣ, но ѣакѣ разбойникъ исповѣдаю тѣ: помѣ-
нї мѣ, Гдїи, во црѣвїи твоѣмъ.

Да не вѣ сѣдѣ ѿнї во ѡсудѣнїе вѣдетъ мнѣ прїащѣнїе сѣтїхъ
твоїхъ тѣнїа, Гдїи, но во ѿщѣлѣнїе дѣшїи ѿ тѣмъ.

ѿ тѣкѣ прїащѣнїа вѣ рѣкѣ держїмаго со стѣрахомъ ѿ вѣщѣмъ
оутверженїемъ. Тѣже конѣмъ, прїемлетъ сѣмѣ рѣкѣмъ ехъ покрѣцемъ сѣтїи по-
тѣрѣ, ѿ прїащѣнїа тѣрїа ѿ негѣ, глагола:

Чтнїа ѿ сѣтїа крѣе Гдѣ бжїи ѿ спѣа нашегѣ ѿнїа хрѣта,
прїащѣнїа ѣзъ рѣкѣ бжїи, сѣнїнїкъ ѿнїа, во ѡбтавлѣнїе
грѣхѣвъ моїхъ, ѿ вѣжїи вѣчнѣю, ѿмнїнѣ.

ѿ тѣкѣ своїи оутѣнї, ѿ сѣнїнаго потѣрѣ вѣ рѣкѣ держїмымъ покрѣцемъ
(плѣтомъ) ѡтѣрѣ, ѿ глаголетъ:

Гѣ прїкѣнїа оутѣнїамъ моїмъ, ѿ ѡнїметъ беззакѣнїа
моѣ, ѿ грѣхѣ моѣ ѡчїстїтъ.

Тѣже прїзываетъ дїакѣна, глагола: дїакѣне, прїстѣпнї.

ѿ дїакѣнъ прїходїтъ ѿ покаянїа сѣднїю, глагола:

сѣ прїхождѣ къ безсмертнѣмъ црѣ. ѿ: Преподѣждѣ ми, владѣко,
честнїю ѿ сѣтїю крѣе Гдѣ бжїи ѿ спѣа нашегѣ ѿнїа хрѣта.

ѿ глаголетъ сѣнїнїкъ:

Прїащѣнїа рѣкѣ бжїи дїакѣнъ, ѿнїа, чтнїа ѿ сѣтїа крѣе Гдѣ бжїи ѿ спѣа
нашегѣ ѿнїа хрѣта, во ѡбтавлѣнїе грѣхѣвъ своїхъ, ѿ вѣжїи вѣчнѣю.

Благодарїамъ тѣ, вѣко...

Nahlas: Neboť ty jsi vzkříšení i život a pokoj zesnulých služeb-
níků svých (jména), Kriste Bože náš, a tobě slávu vzdáváme
s bezpočátečným Otcem tvým a přesvatým i blahým a oživující-
m tvým Duchem, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Ektenie za katechumeny:

Diákon: [**K**atechumeni, modlete se k Hospodinu!]

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Věrní, modleme se za katechumeny, aby Hospodin smiloval se nad nimi.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Aby je naučil slovu pravdy.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Aby zjevil jim evangelium spravedlnosti. (*Při tom kněz rozprostře vrchní díl antiminsu.*)

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Aby sjednotil je se svatou svou obecnou a apoštolskou církví.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Spasiž je, smiluj se nad nimi, zastaň se jich a ochraňuj je, Bože, blahodatí svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

[Katechumeni, skloňte hlavy své před Hospodinem!] (*A diákon odstoupí před ikonou Spasitele.*)

Věřící: Před tebou, Hospodine.

Hospodine, Bože náš...

Ліікз: Тевѣ, Гдн.

Моли́тка ѿ ѿглаше́нныхъ прѣжде свѣта́го возноше́нїа:

Гдн Божє на́шъ, ѿже на вы́сокихъ живѣи́и ѿ на смире́нныхъ призира́и, ѿже спасе́нїе ро́дъ челове́ческому низпосла́выи, ѣдино́роднаго сы́на твоєго ѿ Бѣга, Гда́ на́шего Іисуса Христа: при́зри на рабы́ твоѧ ѿглаше́нныхъ, подкло́ньшыа тебе́ своѧ вы́а, ѿ подо́би а́ во вре́ма благополучно́е ба́ни пакневытѣ́а, ѿставле́нїа грѣхѡвъ ѿ ѡде́жди нечте́нїа: соедини́ ѿхъ свѣтѣ́и твоѣ́и, собо́рнѣи ѿ апо́стольскѣ́и цѣркви, ѿ сопричте́ ѿхъ ѿзбра́нномъ твоємъ ста́дъ.

Возглаше́нїе:

Да ѿ тѣ́и съ на́ми сла́вѣтъ пречестно́е ѿ велико́лѣпо́е ѿма́ твоѡ, ѡтца́ ѿ сы́на ѿ свѣта́го дѣ́ха, ны́нѣ ѿ при́сно, ѿ во вѣ́ки вѣ́кѡвъ.

Ліікз: а́мїнь.

ѿ простира́етъ а́нгѣлїи́ съ свѣщеннїкъ.

Дїако́нъ глаго́летъ: ѣли́цы ѿглаше́ннїи, ѿзыди́те.

ѿце ли ѣсть второ́и дїако́нъ, возглаше́етъ ѿ то́и: ѡглаше́ннїи, ѿзыди́те.

Та́же па́ки пер́выи: ѣли́цы ѿглаше́ннїи, ѿзыди́те. Да никто́ ѿ ѿглаше́нныхъ: ѣли́цы вѣ́рнїи, па́ки ѿ па́ки миро́мъ Гдѣ́ помѡлїмѡ.

Ліікз: Гдн, помѡлїи.

ѿце ли же ѣди́нъ ѣсть то́чио дїако́нъ, ѿли́ ѿце іере́и сла́житъ безъ дїако́на, тогда́ глаго́летъ си́це:

Ѧли́цы ѿглаше́ннїи, ѿзыди́те: ѿглаше́ннїи, ѿзыди́те: ѣли́цы ѿглаше́ннїи, ѿзыди́те: да никто́ ѿ ѿглаше́нныхъ, ѣли́цы вѣ́рнїи, па́ки ѿ па́ки миро́мъ Гдѣ́ помѡлїмѡ.

Ліікз: Гдн, помѡлїи.

Благодарїамъ те́а, Гдн...

Kněz, žehnaje vřelou vodu, dí:

Požehnána budiž vroucnost svatých tvých, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův. Amen.

Diákon pak vlévá, kolik je potřeba, na způsob kříže do svatého kalicha, řka:

Vrroucnost víry plna Ducha Svatého. Amen.

Odloživ zbylou horkou vodu, stojí poblíž.

Kněz pak říká: Diákone, přistup!

Diákon přistoupiv, pokloní se zbožně, prosí za odpuštění a pokládá pravou ruku dlaní vzhůru na levou dlaň se slovy:

(Hle, přistupuji k nesmrtelnému Králi a Bohu našemu.) Podej mi, vладыко, drahocenné a svaté Tělo Pána a Boha i Spasitele našeho Ježíše Krista.

Kněz pak (rozpůliv opatrně částici »CHS«) vezme svatý chléb, dává jej diákonovi na dlaň a praví:

Diákonu (jméno) podává se drahocenné a svaté a přečisté Tělo Pána a Boha i Spasitele našeho Ježíše Krista, na odpuštění hříchů jeho a k životu věčnému.

Diákon, políbiv podávající ruku, přijímá svatý chléb (na složené dlaně) a odchází zpět, stane ze severní strany svatého prestolu; tam, skloniv hlavu, modlí se spolu s knězem: Věřím, Pane, a vyznávám...

Kněz: Hle, přistupuji k nesmrtelnému Králi a Bohu našemu.

Kněz podobně jako diákon vezme jeden díl z částice »CHS« svatého chleba, vloží si jej na pravou dlaň, řka:

Drahocenné a přesvaté Tělo Pána a Boha i Spasitele našeho Ježíše Krista podává se mně, knězi (jméno), na odpuštění hříchů mých a k životu věčnému.

A skloniv hlavu, modlí se (společně s diákonem či ostatními duchovními):

Věřím, Pane, a vyznávám, že ty jsi vpravdě Kristus, Syn Boha živého, jenž jsi přišel na svět spasit hříšníky, z nichž první jsem já. Věřím také, že toto jest samo přečisté Tělo tvé a toto

jest sama drahocenná Krev...

Сщ҃енникъ же кѣголоваѣтъ, глагола:

Бл҃гоговѣнна теплоѣ ст҃ыѣхъ твоиѣхъ, всегда, нынѣ и прѣсно,
и во вѣки вѣковъ, аминь.

И діаконъ канкаѣтъ, сѣникъ докольно, кр҃тособразно кнѣтъ ст҃аго погнрѣ,
глагола:

Теплоѣ вѣры испольнѣ д҃ха ст҃аго, аминь.

И ѡстаивикъ теплоѣ, ст҃оитъ малѣ подаль.

Сщ҃енникъ же глаголетъ: Діаконе, прѣстѣпи.

И прѣидѣхъ діаконъ творитъ поклонѣ благоговѣнно, проѣдъ прощениѣ.
Сщ҃енникъ же держѣ ст҃ый хлѣбъ, даѣтъ діаконѣ: и цѣловаѣхъ діаконъ
подающю сѣмъ рѣкъ, прѣемлетъ ст҃ый хлѣбъ, глагола:

Преподѣждѣ мнѣ, влѣко, ч҃тноѣ и прѣѣ чѣло Гдѣ и Бга и Спа нашегѣ Ина
Хртѣ.

Сщ҃енникъ же глаголетъ:

Илѣкъ, свѣщеннодіаконѣ преподѣтетъ ч҃тноѣ и прѣѣ чѣло Гдѣ и
Бга и Спа нашегѣ Ина Хртѣ, во ѡставленіѣ грѣховъ сѣмѣ, и въ жнзнь
вѣчнѣю.

И ѡходитъ роздѣ ст҃аѣ трапѣзы, приклоникъ главѣ, и молнетъ ѣкѣ и свѣ-
щенникъ.

Подобнѣ взѣмъ и свѣщенникъ сѣнѣ чѣтнѣ
ст҃аго хлѣба, глаголетъ:

Ч҃тноѣ и прѣѣ чѣло Гдѣ и Бга и Спа нашегѣ Ина Хртѣ
преподѣтетъ мнѣ, илѣкъ, свѣщенникѣ, во ѡставленіѣ
грѣховъ моиѣхъ, и въ жнзнь вѣчнѣю.

И приклоникъ главѣ молнетъ, глагола:

Вѣрѣю, Гдѣ, и исповѣдѣю, ѣкѣ ты сѣи конѣтиннѣ Хртѣ,
Снѣ Бга живѣгѣ, прѣидѣи въ мнѣ грѣшныѣ спастнѣ, ѡ ннѣже
первыѣ сѣмъ ѣзъ: сѣмѣ вѣрѣю, ѣкѣ сѣ самѣ сѣтъ прѣнѣгѣ
чѣло твоѣ, и сѣ сѣтъ самѣ чѣтнѣ крѣвъ твоѣ. Молѣсѣ

ѡко чѣтѣ: помнѣи мѣ...

Modlitba za katechumeny, kterou čte kněz tiše při ektenii nebo při sklánění
hlav katechumenů:

Hospodine, Bože náš, jenž na výsostech přebýváš
a k poníženým shlížíš, jenž jsi ke spáse pokolení lid-
ského seslal jednorozeného Syna svého a Boha, Pána
našeho Ježíše Krista: Shlédni na služebníky své, katechume-
ny, [kteří před tebou sklánějí šíje své,] a učin je v pravý čas
hodnými koupele znovuzrození, prominutí hříchů a roucha ne-
porušitelnosti, sjednot je se svatou, obecnou a apoštolskou
církví svou a připočti je k vyvolenému stádcí svému.

**Kněz nahlas: Aby i oni s námi velebili nejctěnější a veliko-
lepe jméno tvé, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní
i vždycky, až na věky věkův.**

Věřící: Amen.

Při slovech ohlasu je u nás zvykem činit svatou hubkou nad antiminsem kříž,
pak ji políbit a odložit na kraj antiminsu.

[*První diákon:* Katechumeni, odejděte!

Druhý diákon, je-li: Katechumeni, vyjděte ven!

První diákon: Kdož jste katechumeny, vyjděte ven! Nikdo z katechume-
nů, nezůstávej zde! Věrní, opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.]

Slouží-li jen jeden diákon, či slouží-li kněz bez diákona,
pak se volá takto:

[**Katechumeni, odejděte!** Kdož jste katechumeny, vyjděte ven!
Katechumeni, odejděte! Nikdo z katechumenů, nezůstávej zde!]

Věrní, opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Děkujeme tobě...

Молитва вѣрныхъ пѣрва:

Благодаримъ тѣ, Гдѣ Бже силъ, сподобившаго насъ предстѣти ѡ нынѣ штомъ твоёмъ жертвенникъ ѡ припадѣти ко щедротамъ твоимъ ѡ нашихъ грѣшнѣхъ ѡ людскѣхъ нечестивнѣхъ. Прими, Бже, молѣнїе наше, сотвори ны дошнѣны быти, еже приносѣти тебе молѣнїа ѡ мольбы ѡ жертвы безкровныа ѡ вѣхъ людехъ твоихъ: ѡ оудовнѣ насъ, ѡже положиа еси въ службу твою сїю, силою дша твоего свѣтлаго, неосужденно ѡ неперекновенно, въ чистѣмъ свѣдѣтельствѣ совѣстнѣ нашеа, призывѣти тѣ на всѣкое время ѡ мѣсто: да послѣша насъ, милостивъ намъ будешн ко многостѣ твоѣа благошн.

Зачтѣни, спаси, помилѣи ѡ сохрани насъ, Бже, твоѣю благодѣтїю.

Лїкъ: Гдѣ, помилѣи.

Дїаконъ: Премѣдрость.

Возглашѣнїе:

Ико подобаетъ тебе всѣкаа слава, честь ѡ поклонѣнїе, шчѣи ѡ бынѣ ѡ свѣтомъ дшѣ, нынѣ ѡ пришнѣ, ѡ ко вѣкн вѣкѣвѣхъ.

Лїкъ: Амѣн.

Дїаконъ: Паки ѡ пакн миромъ гдѣ помолнмѣа.

Лїкъ: Гдѣ, помилѣи.

Ѣда свѣщенникъ ѣднѣхъ служнтъ, сїа не глаголетъ:

Ѣ свѣщеннѣмъ мирѣ, ѡ спасѣнїи дшѣхъ нашихъ, гдѣ помолнмѣа.

Лїкъ: Гдѣ, помилѣи.

Ѣ мирѣ всего мира, благошннѣ свѣтѣхъ Божнхъ церквѣи ѡ соединѣнїи вѣхъ, гдѣ помолнмѣа.

Паки, ѡ многожды...

Zatímco se kněz takto modlí, diákon, stojící před svatými dveřmi, se opasuje orarem křížem přes prsa. Pak oba říkají tiše na svém místě:

Bože, očistiž mne, hříšného, a smiluj se nade mnou. (Třikrát. Přitom se pokaždé pokřijí a ukloní.)

Když kněz vztahuje ruce ke svatému chlebu a dotýká se jej, aby učinil svaté pozdvihování, zvolá diákon:

Pozor mějme!

Kněz pak zbožně pozdvihne svatý chléb, volaje:

Svaté svatým.

Věřící: Jeden Svatý, jeden Pán, Ježíš Kristus, k slávě Boha Otce. Amen.

Věřící lid dále zpívá zpěv ke svatému přijímání (kinonikon), jak se to náleží dle dne v týdnu, svátku či památky slaveného svatého.

Diákon vchází jižními dveřmi do oltáře a postaviv se po pravici kněze, držícího svatý chléb, praví:

Rozdrob, vladyko, svatý chléb!

Kněz rozlamuje svatý chléb opatrně a zbožně na čtyři části a dí:

Drobí a rozděljuje se Beránek Boží, jenž se drobí a nedělí, povždy se požívá a nikdy neubývá, ale přijímající posvěcuje.

(O drobení svatého Beránka viz v příloze této knihy na str. 163.)

Diákon pak ukazuje orarem na svatý kalich a praví:

Naplň, vladyko, svatý kalich!

Kněz, vzav svrchu ležící část »IS«, činí s ní kříž nad svatým kalichem, řka:

Plnost Ducha Svatého.

A vkládá ji do svatého kalicha.

Diákon: Amen.

A vzav horkou vodu, praví knězi:

Požehnej, vladyko, vroucnost.

Požehnána budiž vroucnost...

Сѣи моли́твѣ глаго́лемѣи, діаконъ стои́и предъ сѣ́ими двѣрьми, ѡполагаете́ ѡрарѣмъ крѣткови́днѡ. Та́же покланя́ете́ есаце́нникъ, подокни́ѣ и діаконъ, на немже стои́тъ мѣстѣ, глаго́ца та́инствѡ, трижды:

Бже, ѡчи́сти мѧ грѣшнаго, и помилуй мѧ.

Ѹгда́ же видѣтъ діаконъ еце́нника протчира́юща рщѣ, и прикаса́юща сѣ́омъ хлѣбъ, во еже сотвори́ти еса́тоѣ возноше́нїе, возглаго́летъ:

В о́н мѣмъ.

Еце́нникъ же, возносѧ сѣ́и хлѣбъ, возглаго́летъ:

Г о́ла сѣ́имъ.

Ликъ: Ѹди́нъ сѣ́хъ, Ѹди́нъ гдѣ, и́исъ хрѣ́то́сѣ, во сла́вѣ бга́ оца́, а́минь.

И пою́тъ ли́цы кинѡни́къ дне, илѧ сѣ́агѡ.

Діаконъ же вхо́дитъ во сѣ́и олта́рь, и ста́въ ѡдеснѡ есаце́нника держа́щагѡ сѣ́и хлѣбъ, глаго́летъ:

Раздвоки, влѧко, сѣ́и хлѣбъ.

Еце́нникъ же раздво́лаа и на четѣре́ чѣсти со вни́манїемъ и благоговѣ́нїемъ, глаго́летъ:

Р аздво́ляетъ и раздѣ́ляетъ агнецъ бжѣи, раздво́лаемый и нераздѣ́лаемый, всегда́ гдѡмый и никогда́же иждивля́емый, но причаща́ющыи ѡсваща́и.

Діаконъ же, показѡ́ ѡрарѣмъ сѣ́и потѣрь, глаго́летъ:

Исполни, влѧко, сѣ́и потѣрь.

Еце́нникъ же взѣмъ горѣ́ лежащѡю чѣстнѡ, ѡ́же, и́исѡ, твори́тъ сѧ нею́ крѣ́хъ верхъ сѣ́агѡ потѣря, глаго́ла:

Исполне́нїе дѡха сѣ́агѡ.

И та́кѡ глаго́летъ во сѣ́и потѣрь.

Діаконъ: а́минь.

И прїе́мла чепло́тъ, глаго́летъ къ еце́нникъ:

Благо́ловѧ, влѧко, чепло́тъ.

Благо́ловѧ чепло́та сѣ́ихъ...

Modlitba za věrné, první po rozprostření antiminsu:

Děkujeme tobě, Hospodine, Bože mocností, jenž jsi nás uznal za hodny stanout před svatým obětním oltářem tvým a hluboce se klaněti slitovnosti tvé nad hříchy našimi a nevědomostí lidskou. Přijmi, Bože, modlitbu naši a učiň nás hodnými přinášeti tobě modlitby, prosby a nekrvavé oběti za všechen lid tvůj. Mocí Svatého Ducha svého uzpůsob nás, kteréž jsi pro službu tuto ustanovil, abychom bez odsouzení a pochybení a s čistým svědětvím svědomí svého vzývali tebe v každém čase a na každém místě. Nechť nás vyslyšíš a milostiv nám budeš v hojně dobrotě své.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Diákon: Velemoudrost! (*A odstoupí před ikonu Spasitele.*)

Kněz: **N**eboť tobě náleží všeliká sláva, čest a klanění, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Diákon (kněz): **O**pět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Slouží-li kněz sám, bez diákona, pak následující čtyři prosby vynechává.

Diákon (kněz nikoliv): Za pokoj shůry a spásu duší našich k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Diákon (kněz nikoliv): Za mír celého světa, za blaho svatých církví Božích a za sjednocení všech k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Diákon (kněz nikoliv): Za svatý chrám tento a za vcházející v něj s vírou, zbožností a bázní Boží k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Opět a mnohokráte...

Діаки: Гдн, помілуй.

Ѡ свѣтѣмъ храмѣ есмъ и съ вѣрою, благоговѣніемъ и страхомъ
Божіимъ входѣиши въ оны, Гдѣ помолнмса.

Діаки: Гдн, помілуй.

Ѡ иже забвѣиша намъ Ѡ великіа екорен, грѣка и нѣжды Гдѣ помолнмса.

Діаки: Гдн, помілуй.

Мітва вѣрныхъ вѣрѣа:

Паки, и многажды тебѣ припадаемъ, и тебѣ молимса,
благій и человеколюбче, іакъ да призрѣвъ на молѣніе
наше, ѡчиистиши наша души и члвкѣ Ѡ великіа ескверны плоти
и дѣха, и даси намъ неповинное и неосужденное предстоініе
свѣтаго твоего жертвенника. Даруй же, Боже, и молящимса
съ нами пресѣпаніе житіа и вѣры и разума дѣхобнаго: даждь
имъ всегда со страхомъ и любовію служащимъ тебѣ,
неповинно и неосужденно причастіи свѣтыхъ твоихъ
таинъ, и небесаго твоего царствіа сподобитса.

Зачтѣи, спси, помілуй, и сохрани насъ, Боже, твоєю благодатію.

Діаки: Гдн, помілуй.

Діаконъ: Премъдростъ.

Входѣиши діаконъ ескверными двѣрми.

Возглашеніе:

Иакъ да подъ державою твоєю всегда храними, тебѣ
славу возсылаемъ, Отцѣ и Сыну и свѣтому дѣху,
нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ.

Діаки: Амѣнь.

Иже вѣрзѣютса етъа двѣри.

Таже, херувимскѣи пѣни пѣваемкѣи, діаконъ, пріемъ кадильницѣ, и фѣміамъ
кложнѣ, приходѣиши ко еціенникѣ, и пріемъ елгоеловеніе Ѡ негѣ, кадишъ етъю

Никтоже догѣоннх...

Кнѣз се молі:

Dѣкуjemy tobě, Králi
neviditelný, jenž jsi
nepředstavitelnou
mocí svou vše vytvořil a podle
hojné milosti své z ničeho
k jsoucnosti přivedl. Sám,
Vládce, shlédni s nebes na ty,
kteří sklonili hlavy své před
tebou, neboť nesklonili se
před člověkem, ale před te-
bou, Bohem strašným. Ty,
Vládce, cokoli nás očekává,
tedy k dobrému všem sprá-
vuj, jak je komu zapotřebí:
plav se s plavícími, spulces-
tuj s cestujícími a nemocné
zhoj, lékaři duší i těl.

Кнѣз: **B**lahodatí a slitovností i lidumilností jednoroz-
ného Syna svého, s nímž blahosloven jsi, spolu s přesva-
tým, blahým a oživujícím Duchem svým, nyní i vždycky,
až na věky věkův.

Вѣрці: Amen.

Кнѣз се молі:

Slyš nás, Pane Ježíši Kriste, Bože náš, ve svatém sídle
svém a na prestole slávy království svého. Přijď posvětit
nás, jenž nahoře s Otcem na trůně sedíš a zde s námi
neviditelně spolupřebýváš. Rač milostivě vladařskou rukou
svou podat přečisté Tělo své a drahocennou Krev nám, a skrze
nás lidu všemu.

Bože, očistiž mne...

Діако́н: ГЛАВѢ КЪША ГДѢИ ПРИКЛОНИТЕ.

Діакъ: ТЕРѢ, ГДН.

СЦІЕННИКЪ МОЛНТЕА:

Благодаримъ тѣ, Црю невидимый, ѿже неисчѣтноу твоюю силую всѣмъ содѣтельствовалъ єси, ѿ множествомъ милости твоеѧ ѿ немыслимъ въ бытїе всѣмъ привѣлъ єси: самъ вѣко, съ нѣе прїзри на подклонишя терѢ главѣ своѧ, не ко подклониша плоти ѿ крови, но терѢ страшномъ бгѣ. Ты оубо, вѣко, предлежаща времъ намъ ко благоу ѿзрѣнїю, по когѣже своѧ потребѣ: плавающимъ сплывай, пѣтешествующимъ спѣтешествуй, недѣлующимъ исцѣли, врачъ душъ ѿ тѣлесъ.

Возгласїе:

Благодѣтию, ѿ щедрѣтами, ѿ человеколюбіемъ єдинороднаго снѧ твоего, съ нимже вѣгословенъ єси, со престѣлымъ ѿ вѣгїмъ ѿ животворѣщимъ твоимъ дхѣмъ, нынѣ ѿ прїснѣ, ѿ ко вѣки вѣковъ.

Діакъ: ѿмїнь.

СЦІЕННИКЪ ЖЕ МОЛНТЕА:

Вонми, Гдн Іисе Хрѣте бже нашъ, ѿ сѣгѣ жилица твоего, ѿ прѣстола славы царствїа твоего, ѿ прїиди ко єже ѿсвѣтити насъ, ѿже горѣ со оцѣмъ сѣдѣи, ѿ здѣ намъ невидимѣ спрѣвѣдѣи: ѿ сподѣби державною твоюю рѣкою преподадти намъ прѣчиство тѣло твоѧ ѿ чертнѣю крови, ѿ нами времъ людемъ.

Бже, ѿчїстїи мѧ...

Diákon (kněz nikoliv): Abychom vysvobozeni byli od všelikého soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Modlitba za věrné – druhá:

Opět a mnohokrát se před tebou hluboce klaníme a prosíme tebe, Blahý a Lidumile, abys shlédl na modlitby naše, očistil duše naše i těla od všeliké poskvrny tělesné i duchovní, a dovolil nám bez viny a odsouzení sloužit svatému obětnímu oltáři tvému. Dejž pak, Bože, aby i modlící se s námi prospívali v životě i ve víře a v duchovním poznání. Dejž těm, kteří ti slouží vždy s bázni a láskou, aby bez provinění a odsouzení přijali účast na svatých Tajinách tvých a stali se hodnými nebeského tvého království.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Diákon: Velemoudrost!

Diákon vchází severními dveřmi do oltáře.

Kněz: **A**bychom pod vládou tvou povždy chráněni, tobě slávu vzdávali, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Nikdo z těch...

трапéзѣ ѿкрéетъ, ѿ ѿлтáръ вéсь, ѿ ѿкѡнѡртáеъ, тáже ѡцѣннѣка, лѣкѣ ѿ лѡдѣн, глáгѡлетъ же ѿ ѿ-нѣ ѿлáлѡмъ, ѿ трѡпарѣ ѡумнáнтсáбныхъ, ѣлѣкѡ ѿзвѡнтъ. ѡцѣннѣк же глáгѡлетъ тáйнѡ млѣтѣхъ.

Моли́тва, ѿже твѡрѣтъ свáцѣннѣкъ въ севѣ,
херѡвѣмской пѣснѣ пѣвáемъ:и:

Никто́же доуто́ннъ ѿ свáзáвшихъá плотскѣ́ми похотѣ́ми ѿ сластѣ́ми приходѣ́ти, ѿлѣ́и приквáжитисá, ѿлѣ́и слáжити тебѣ́, Царю́ сла́вы: ѣ́же бо слáжити тебѣ́, вели́ко ѿ стráшно ѿ сáмѣ́мъ небѣ́снымъ сѣ́ламъ. Но ѡбáче, неизречѣ́ннаго рáди ѿ безмѣ́рнаго твѡрегѡ́ челоуѣ́кѡлюбѣ́а, непрелѡ́жнѡ ѿ неизмѣ́ннѡ бы́ахъ ѣ́сѣ челоуѣ́къ, ѿ áрхѣ́рѣ́й нáмъ бы́ахъ ѣ́сѣ, ѿ слáжебныхъ сѣ́лѣ ѿ безкрѡ́вныа жѣ́ртвы свáщеннодѣ́йствѣ́е прѣ́далъ ѣ́сѣ нáмъ, ѿáкѡ влáдыкá вѣ́рѣхъ: ты́ бо ѣ́динъ, Гдѣ́ Бже́ нáшъ, влáдычествѣ́ешѣ́и небѣ́сными ѿ земны́ми, ѿже на престѡ́лѣ́ херѡвѣ́мстѣ́ носѣ́мый, ѿже сѣ́рафѣ́мѡвъ Гдѣ́ ѿ Цáрь ѿнѣ́рáнлѣвъ, ѿже ѣ́динъ свáтъ ѿ во свáтыхъ́ почивáѣи. Тá ѡубѡ́ молю́ ѣ́динаго влáдáго ѿ блáгопослáшнѣ́ваго: прѣ́зри на мá грѣ́шнáго ѿ непѡт́ребнáго рáбá твѡрегѡ́, ѿ ѡчѣ́стѣ́и моѡ́ дáшъ ѿ сѣ́рдце ѿ сѡвѣ́стѣ́и лáкáвыа, ѿ ѡудѡклѣ́и мá сѣ́лою свáчáгѡ твѡрегѡ́ дáшъ, ѡблечѣ́нна блáгодáтѣ́ю свáщенствá, прѣ́дстáтѣ́и свáтѣ́ѣи твѡе́й сѣ́и трапéзѣ́и ѿ свáщеннодѣ́йствовáти свáтѡе́ ѿ пречѣ́стѡе́ твѡе́ тѣ́ло ѿ чѣ́стнѡ́у крѡ́вь: къ́ тебѣ́́ бо прихѡ́ждъ, приквѡ́нь моѡ́ кѣ́ю, ѿ молю́ ти сá, дá не ѡтвѣ́ратѣ́ши лицá твѡрегѡ́ ѿ менѣ́, ниже ѡрѣ́нешѣ́и менѣ́ ѿ ѡтѣ́рѡкъ твѡѣ́хъ: но спѡдѡ́бѣ́и при- неѣ́сннѣ́мъ тебѣ́́ бы́ти, мнѡ́ю грѣ́шнѣ́мъ ѿ недѡстѡ́йнѣ́мъ рáбѡмъ твѡѣ́мъ, дáрѡмъ сѣ́мъ: ты́ бо ѣ́сѣ приносáѣи ѿ при- носѣ́мый, ѿ прѣ́емлáѣи ѿ раздавáемъ, Хрѣ́те́ Бже́ нáшъ, ѿ тебѣ́́ слáкѡ́ возсы́лаемъ, сѡ́ безнáчáльнѣ́мъ твѡѣ́мъ ѡтѣ́цѣ́мъ, ѿ прѣ́свáтѣ́мъ ѿ блáгѣ́мъ ѿ живѡтѡвѡ́рáщнѣ́мъ твѡѣ́мъ дáшѡмъ, ны́нѣ́ ѿ при́сно, ѿ во вѣ́кѣ́и вѣ́кѡ́въ. áмѣ́нь.

ѿже херѡвѣ́ми...

Za křesťanské skonání života našeho, bez bolesti, bez zahanbení, v pokoji a za dobré zodpovídání se na hrozném soudu Kristově prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Sjednocenost ve víře a účastenství Ducha Svatého vyprosivše, sami sebe i druh druhá i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Věřící: Tobě, Hospodine.

Kněz se modlí:

Tobě poručíme veškerý život náš i naději, Vládce lidu-milný, i prosíme, modlíme se a snažně žádáme: Učiň nás hodnými účastniti se s čistým svědomím nebeských tvých a strašných Tajin, tohoto posvátného a duchovního stolování, na odpuštění hříchů a prominutí poklesků, ke společenství Ducha Svatého, k dědictví království nebeského, ke smělosti před tebou, ne v soud nebo v odsouzení.

Kněz hlasitě se vzhůru vztaženýma rukama: A učiň nás hodny, Vládce, abychom s důvěrou neodsouzeně směli vzývati tebe, nebeského Boha Otce a říkati:

Lid: Otče náš, jenž jsi na nebesích! Posvěť se jméno tvé, přijď království tvé, buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dejž nám dnes a odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme viníkům našim, a neuvoď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

Kněz: Neboť tvé jest království, moc i sláva, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz zehناه lidu: Pokoj všem!

Věřící: I duchu tvému.

Diákon: Skloňte hlavy své před Hospodinem.

Věřící: Před tebou, Hospodine.

Děkujeme tobě, Králi...

Хрѣтіанскіа кончіны животѣ на́шего, безко́лѣзны, непорѣдны,
мірны ѿ до́браго ѿвѣта на стра́шнѣмъ сѣдѣніи Хрѣто́вѣ про́симъ.

Лі́къ: Подѣи, Гдѣи.

Со́единѣніе вѣры, ѿ прича́стїе Сѣ́аго Дѣ́а ѿспросѣше, са́ми себѣ,
ѿ дрѣвѣ дрѣвѣ, ѿ вѣсь живото́у на́шъ Хрѣ́с Бѣ́с преда́димъ.

Лі́къ: Тебѣ, Гдѣи.

Сва́щенникъ же мо́литъ:

Тебѣ предлага́емъ живото́у на́шъ вѣсь ѿ наде́ждъ, вѣ́ко
челове́колю́бче, ѿ про́симъ, ѿ мо́лимъ, ѿ мѣ́ли са́ дѣ́емъ,
сподо́би на́съ прича́стїи твое́и ѿбо́и и стра́шныи
тѣ́ни, се́а свѣ́щенныа ѿ дѣ́ховныа трапѣ́зы, съ чѣ́стоу
со́вѣстїю, ко ѿста́вленїю грѣ́ховъ, въ про́щенїе согрѣ́шенїи, ко
о́бщенїю Дѣ́а Сѣ́аго, въ наслѣ́діе црѣ́кѣи ѿна́го, въ дерзнове́нїе
ѣ́же къ тебѣ, не въ сѣ́дъ ѿли́ ко ѿсѣ́женїю.

Сва́щенникъ возглаго́летъ:

Исподо́би на́съ, вѣ́ко, со дерзнове́нїемъ, не ѿсѣ́женно
са́мѣти призыва́ти тебѣ, ѿна́го Бѣ́а О́ца, ѿ глаго́лати.

Лі́діе: О́че на́шъ, ѿже ѣ́и на нѣ́сѣхъ, да сѣ́и тѣ́а ѿ ма́ твоѣ, да прї́де-
тъ ца́рствїе твоѣ: да вѣ́детъ ко́ла твоѣ, ѿко́ на нѣ́сѣ, ѿ на зе́млі.
Хлѣ́къ на́шъ на сѣ́щныи дѣ́ждъ на́мъ днѣ́сь, ѿ ѿста́ви на́мъ до́лги
на́ша, ѿко́же ѿ мы ѿста́вля́емъ должи́кѣмъ на́шимъ: ѿ не введе́
на́съ ко ѿсѣ́шенїю, но ѿзба́ви на́съ ѿ зѣ́каваго.

Сва́щенникъ:

Ико́ твоѣ ѣ́сть црѣ́кѣ, ѿ сі́ла, ѿ сла́ва, О́ца, ѿ Сѣ́а,
ѿ Сѣ́аго Дѣ́а, ны́нѣ ѿ прї́сно, ѿ ко вѣ́ки вѣ́кѣмъ.

Лі́къ: ѿ мѣ́нь.

Сѣ́щенникъ: **М**і́ръ вѣ́емъ.

Лі́къ: ѿ дѣ́ови твоѣмъ.

Глаго́ль ка́ша...

Řád liturgie věrných

Otevírají se svaté dveře. Poté je zpívána Cherubínská píseň, při níž diákon vezme kadidelnici a vloží kadidlo, obdržev od kněze požehnání, okouje svatý prestol kolem i celý oltář, ikonostas, kněze a lid, říkáje tiše žalm 50. / 51. a kající tropy podle svého přání. Mezitím čte kněz tichou modlitbu.

Modlitba, kterou koná kněz potichu
za zpěvu Cherubínské písně:

Nikdo z těch, kdož jsou spoutáni tělesnými žádostmi a slastmi, není hoden přistupovati nebo přibližovati se k tobě či sloužiti tobě, Králi slávy. Vždyť tobě sloužiti jest veliké a strašné i samým mocnostem nebeským. Avšak ty z nevýslovné a nezměrné lidumilnosti své stal ses bez proměny a beze změny člověkem, stal ses naším veleknězem a jakožto Vládce všech, odevzdal jsi nám posvátnou službu této liturgické a nekrvavé oběti, neboť ty sám jediný, Pane, Bože náš, vládneš nade vším nebeským i pozemským; jenž jsi nesen na trůně cherubíny, jsi Pán serafínů a Král Israelský, jako jediný Svatý ve svatých spočíváš. Tebe, jediného dobrého a ochotně naslouchajícího, tedy prosím: Shlédni na mne, hříšného a neužitečného služebníka svého, a očisť duši mou i srdce mé od svědomí zlého a učiň mne způsobilým mocí Svatého Ducha svého, abych oděn jsa v blahodať kněžství, stál před tímto svatým stolem tvým a vykonal posvátný řád *Tajiny* tvého svatého a přečistého Těla i drahocenné Krve, neboť k tobě přicházím se skloněnou šíjí svou a modlím se k tobě: Neodvracej tváře své ode mne, aniž vylučuj mne z *počtu* služebníků svých, ale učiň mne hodným, aby přineseny tobě byly mnou, hříšným a nehodným služebníkem tvým, dary tyto. Neboť ty sám jsi ten, který obětuje a obětován jest, přijímá *dary* a sám je rozdáván, Kriste, Bože náš, a tobě slávu vzdáváme, s bezpočátečným Otcem tvým a přesvatým i blahým a oživujícím Duchem tvým, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Cherubíny tajemně...

Нѣпоблнышымса же молѣткѣ ѿ каждѣнїю, сщїенникъ ѿ дїаконъ, ст҃авше предъ ст҃ѡю трапѣзою, глаголетъ херувїмскѡу пѣснь, трїжды: по кобѣждо же кончанїи, покланяюще по ѣдиноци.

Сщїенникъ: **И**же херувїмы тайнѡ ѡбразѡюще, ѿ животворащеи Тронцѣ трисвѣтѡу пѣснь припѣвающе, великое нынѣ житїейское ѡложимъ попеченїе.

Дїаконъ: **И**ко да царѣ всѣхъ подїимемъ, аггльскими невидимѡ дорѣносима чїнми. ѿлннѣѡ, ѿлннѣѡ, ѿлннѣѡ.

Таже ѡходѣтъ въ предложенїе, предходѣщї дїаконъ, ѿ кадитъ іерей свѣтѡл, въ свѣтѣ молатъ:

Боже, ѡчїстїи мѧ грѣшнаго. (Трїжды)

Дїаконъ глаголетъ ко сщїенникѣ: возми, владыко.

ѿ сщїенникъ, вземъ воздѡхъ, возлагаетъ на лѣвое рамо сщ҃ѡ, глагола:

Возми́те рѣки ва́ша во свѣтѡл, ѿ благословїте Гдѧ.

Таже свѣтѡй дїаконъ прїемъ, поставлетъ на главѣ дїакона, со великимъ вниманїемъ ѿ благоговѣнїемъ, ѿмѣетъ же вѣщѣ дїаконъ ѿ кадилъницѣ на ѣдинѣмъ ѡ перстокъ деснѡй рѣки. Самъ же свѣтѡй погнѣръ въ рѣцѣ прїемлетъ, ѿ неходѣтъ ѡба свѣрною странѡю, предходѣщымъ ѿмъ лампадамъ (ѿ ѡходѣтъ храмъ, молатъ).

Дїаконъ глаголетъ:

Господина ѿ ст҃ца нашего Блаженнѣйшаго митрополїта (ѿма рекъ), [Господина нашего (высоко-) Преосвѣщеннейшаго (архї-) сщ҃їекопа (ѿма рекъ) (сщ҃ѡже сщ҃ѡ бл҃г҃ствї)] ѿ великое сщ҃їекопство правослѣвныхъ, ѿ велике свѣщенническїй ѿ монашескїй чїнъ, ѿ причетъ церковный, да поманетъ Гдѧ Бгъ во царствїи своѣмъ, всегда, нынѣ ѿ приешѡ, ѿ во вѣки вѣкѡвѡкъ.

Таже свѣщенникъ:

Братїю ст҃агѡ храма сщ҃ѡ, велике ѿ всѣхъ правослѣвныхъ хрїстїанъ да поманетъ Гдѧ Бгъ во царствїи своѣмъ, всегда, нынѣ ѿ приешѡ, ѿ во вѣки вѣкѡвѡкъ.

Благообразный ѿснѣх...

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za přinesené a posvěcené drahocenné dary k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Aby lidumilný Bůh náš, přijav je na svatý nadnebeský a duchovní oltář svůj jako příjemnou vůni duchovní, seslal nám Božskou blahodář a dar Svatého Ducha, modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom vysvobozeni byli od všelikého soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodati (milosti) svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom celý den dokonale, svatě, pokojně a bez hříchů strávili, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za anděla pokoje, věrného vůdce, ochránce duší a těl našich, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za odpuštění a prominutí hříchův a poklesků našich Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za to, co je dobré a užitečné duším našim, a za mír světa Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Abychom ostatní čas života svého v pokoji a pokání skončili, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za křesťanské skonání...

Діа́к: Гд́и, поми́луй.

☩ прїнесе́нныхъ ѿ ѿска́женныхъ чести́ныхъ дарѣ́хъ, Гд́у помóлимсѧ.

Діа́к: Гд́и поми́луй.

И́ко да члв́колюбецъ Бгъ́ нашъ прїе́мъ ѿ ко́ртыйъ ѿ прене́ный ѿ мы́сленныйъ сво́й жер́твенникъ, въ коню́ блгоу́хана́ дх́овнаго, возни́пóлетъ на́мъ е́же жер́твеннѹю блго́дѣть ѿ дарѣ́хъ ѿста́го дха́, помóлимсѧ.

Діа́к: Гд́и, поми́луй.

☩ ѿзбáвнтсѧ на́мъ ѿ вса́кѣа е́соби, гнѣ́ва ѿ нѹ́жды, Гд́у помóлимсѧ.

Діа́к: Гд́и, поми́луй.

Застѹ́пи, еписѣ́, поми́луй ѿ сохрани́ насъ, Бже́, чкво́ею благо́дѣтїю.

Діа́к: Гд́и, поми́луй.

Дне́ всегѡ́ соверше́нна, свѣ́та, мірна ѿ безгрѣ́шна, оу́ Гда́ про́симъ.

Діа́к: Пода́й, Гд́и.

И́г҃ла мірна, вѣ́рна наста́вника, храни́телеа дш́ихъ ѿ чкв́лехъ на́шихъ, оу́ Гда́ про́симъ.

Діа́к: Пода́й, Гд́и.

Про́шенїа ѿ ѿста́вленїа грѣ́хѡвъ ѿ прегрѣ́шенїй на́шихъ, оу́ Гда́ про́симъ.

Діа́к: Пода́й, Гд́и.

Добры́хъ ѿ полѣ́зныхъ дш́а́мъ на́шимъ, ѿ мі́ра міровн, оу́ Гда́ про́симъ.

Діа́к: Пода́й, Гд́и.

Про́чее вре́мѧ живото́а на́шегѡ въ мі́рѣ ѿ пока́нїн е́конча́ти, оу́ Гда́ про́симъ.

Діа́к: Пода́й, Гд́и.

Хр҃тіанскїа кончіны...

Věřící lid zpívá Cherubínskou píseň: Cherubíny tajemně představující a oživující Trojici trojsvatou píseň pějíce...

Po okuřování a modlitbě kněz i diákon, stojíce pak před svatým prestolem, říká jí třikrát „Cherubínskou píseň“ a pokaždé se jednou pokloní:

Kněz (se vztaženými rukama): Cherubíny tajemně představující a oživující Trojici trojsvatou píseň pějíce, všechny nyní světské odložme péče!

Diákon: Abychom přijali Krále všech, andělskými řády neviditelně se slávou provázeného. Alleluja, alleluja, alleluja.

Poté se znovu společně klanějí, přičemž kněz políbí svatý antimins a svatý prestol, diákon svatý prestol, uklánějí se lidu a odcházejí oba k žertveníku, kde kněz okuřuje předložené dary, říkáje tiše:

Bože, očistiž mne hříšného. (Třikrát)

Diákon nato říká knězi: Vezmi, vладыко!

Kněz, sňav z darů velkou pokrývku (aer), položí ji diákonu na levé rameno, řka:

Vztáhněte ruce své ke svatyni a dobrořečte Hospodinu.

Nato vzav svatý diskos, položí jej s veškerou pozorností a zbožností na hlavu diákona (nebo mu jej podá do rukou, aby držel diskos ve výši čela); diákon má zároveň zavěšenu na jednom z prstů pravé ruky i kadidelnici. Kněz sám pak vezme svatý kalich, načež oba vycházejí severními dveřmi, kráčeji za světloňem (procházejíce chrámem s modlitbou). Nakonec stanou před svatými dveřmi a obrátí se čelem k lidu. Cestou a poté stojíce na soleji, říkají:

Diákon: Na vладыку našeho metropolitu (jméno) [na vладыку našeho (archi-) episkopa (jméno)], na veškeré pravoslavné archijerejstvo, všechno důstojné kněžstvo, diákonstvo v Kristu, mnišstvo i služebnictvo církevní nechť rozpomene se Hospodin Bůh v království svém, vždycky, nyní i přístě, až na věky věkův. (Diákon hned poté odchází do oltáře.)

Věřící: Amen.

Kněz: Na zakladatele, dobrodince a obec svatého chrámu tohoto (na naše nemocné i na zesnulé bratry naše), na vás i na

všechny pravoslavné křesťany nechť...

ВШЕДЪ ЖЕ ДІАКОНЪ ВНДТЪРЪ СКАТЪХЪ ДВЕРЕЙ, СТОИТЪ ѠДЕНЕШЮ: Ѡ ХОТѢЦШ СВАЩЕННИКШ ВНИТТИ, ГЛАГОЛЕТЪ КЪ НЕМШ ДІАКОНЪ:

ДА ПОМАНЕТЪ ГДЬ БГЪ СВАЩЕНСТВО ТВОЕ КО ЦАРСТВУ СВОЕМЪ.

Ѡ СЩЕННИКЪ КЪ НЕМШ:

ДА ПОМАНЕТЪ ГДЬ БГЪ СВАЩЕННОДІАКОНСТВО ТВОЕ КО ЦАРСТВУ СВОЕМЪ, КЦЕГДА, НЫНѢ Ѡ ПРИШЕШ, Ѡ КО ВЪКН ВЪКШВЪ.

Ѡ СЩЕННИКЪ ѠВЪШ ПОСТАВЛЕТЪ СКАТЪХЪ ПОТІРЪ НА СКАТШЮ ТРАПЕЗШ. СКАТЪХЪ ЖЕ ДІАКОНЪ ВЗЕМЪ СО ГЛАВЫ ДІАКОНА, ПОСТАВЛЕТЪ Ѡ ТОШ НА СКАТШЮ ТРАПЕЗШ, ГЛАГОЛА:

БЛАГОСВѢРАЗНЫЙ ІѠСИФЪ, СЪ ДРЕВА СНЕМЪ ПРЕЧИСТОЕ ТЪЛО ТВОЕ, ПЛАЩАНІЦЕЮ ЧІСТОЮ ѠБЪКНЪ, Ѡ КОНАМН КО ГРОБЪ НѠВЪ ПОКРЫВЪ ПОЛОЖИ.

КО ГРОБЪ ПЛОТКИ, КО АДЪ ЖЕ СЪ ДШШЕЮ ІАКШ БГЪ, КЪ РАІ ЖЕ СЪ РАЗБОЙНИКОМЪ, Ѡ НА ПРЕТОЛЪ БЫЛЪ СЪ, ХРІСТЕ, СО ѠТЦЕМЪ Ѡ ДШХОМЪ, ВЕА ІСПОЛНААИ НЕОПІСАНИИ.

ІАКШ ЖИВНОСЕЦЪ, ІАКШ РАА КРАЕНКІШІИ, КОІСТІННШ Ѡ ЧЕРТОГА ВЕАКАГШ ЦАРЕКАГШ ПОКАЗАА СЪВЪГЛКІШІИ, ХРІСТЕ, ГРОБЪ ТВОШ, ІЕТОЧНИКЪ НАШЕГШ КОКРЕЕНІА.

ТАЖЕ ПОКРѠВЦЫ ѠВЪШ ВЗЕМЪ Ѡ СЩЕННАГШ ДІАКОНА, Ѡ СТАГШ ПОТІРА, ПОЛАГЕТЪ НА СДІНІКЪ СТРАНЪ СЪА ТРАПЕЗЫ. ВОЗДШХЪ ЖЕ Ѡ ДІАКОНА РАМА ВЗЕМЪ, Ѡ ПОКАДІВЪ ПОКРЫВАЕТЪ ІМЪ СЪА, ГЛАГОЛА:

БЛАГОСВѢРАЗНЫЙ ІѠСИФЪ, СЪ ДРЕВА СНЕМЪ ПРЕЧИСТОЕ ТЪЛО ТВОЕ, ПЛАЩАНІЦЕЮ ЧІСТОЮ ѠБЪКНЪ, Ѡ КОНАМН КО ГРОБЪ НѠВЪ ПОКРЫВЪ ПОЛОЖИ.

Ѡ ПРИЕМЪ КАДІАЛЬНИЦШ Ѡ ДІАКОНОВЫ РЪКІ, КАДІТЪ СЪА ТРИЖДЫ, ГЛАГОЛА:

ѠВЪБЛАЖИ, ГДИ, БЛАГОВОЛЕНІЕМЪ ТВОИМЪ СІѠНА, Ѡ ДА СОЗІЖАДЪТЪ СЪКЪНЫ ІЕРУСАЛІМСКІА: ТОГДА БЛАГОВОЛИШИ ЖЕРТВЪ ПРАВДЫ, КОЗНОШЕНІЕ Ѡ КСЕОЖЕГАСМА, ТОГДА КОЗЛОЖАТЪ НА ѠЛТАРЪ ТВОШ ЧЕЛВЦЫ.

Ѡ ѠДАВЪ КАДІАЛЬНИЦШ (Ѡ ѠПШСЪТНЪ ФЕѠШНЪ), ПРИКЛОНИВЪ ГЛАВШ, ГЛАГОЛЕТЪ ДІАКОНШ:

ІСПОЛНИМЪ МОЛІТЪШ...

Kněz: **N**ejprve rozpomeň se, **Hospodine**, na vladyku našeho metropolitu (jméno) [i na vladyku našeho (archi-) episkopa (jméno)] a zachovej ho [je] svaté církvi své v pokoji, neporušeného [neporušené], počestného [počestné], zdravého [zdravé], dlouho žijícího [žijící] a řádně hlásajícího [hlásající] slovo pravdy tvé.

Věřící: I na všechny. (I na všechny a na vše.)

Diákon čte jména vzpomínaných živých.

Kněz se modlí za ostatní živé:

Pamatuj, Pane, na město toto [ves tuto; svatý monastýr tento], kde žijeme, a na každé město i zemi a s vírou žijící v nich. Pamatuj, Pane, na plavící se i cestující, na nemocné, trpící, zajaté a na záchranu jejich. Pamatuj, Pane, na ty, kteří přinášejí dary, a na všechny dobrodince ve svatých chrámech tvých i na pamětlivé chudých, a sešli na nás všechny milost svou.

A vzpomíná jmen živých, jichž chce.

Kněz nahlas: **A**dej nám jedněmi ústy a jedním srdcem slaviti a opěvovati nejuctívanější a velikolepé jméno tvé, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz se obrací k lidu a žehnaje mu, dí hlasitě: **A**milost velikého Boha a Spasitele našeho Ježíše Krista budiž se všemi vámi.

Věřící: I s duchem tvým.

Ektenie prosebná

Diákon vychází severními dveřmi z oltáře a postaviv se před svaté dveře, praví:

Vzpomenuvše na všechny svaté, opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Za přinesené a posvěcené...

Въ пѣрвыѣхъ поманнѣ, Гдѣн, господина ѿ Отца нашего Блаженнѣйшаго митрополита (ѿма река) [ѿ (высоко-) Превекл-ценнѣйшаго (архі-) епископа (ѿма река)], егѡже [ѿхже] дарѡи етѣмъ твоимъ црквамъ, въ мѣрѣ, цркла [црклыхъ], чѣстна [чтнхъ], здрава [здравыхъ], долгодѣствѡюща [долгодѣствѡущихъ], правъ правца [правцихъ] слово твоѡ и истины.

ѿ прѣкы поитъ: ѿ вѣхъ, ѿ всѡ.

Діаконъ помнѣетъ поманникъ живыхъ.
Скащенникъ же молитъ:

Поманнѣ, Гдѣн, градъ сей [вѣсь сѡ], въ немъ же живѣмъ, ѿ всѡкъй градъ ѿ странъ, ѿ вѣрою живущихъ въ нихъ. Поманнѣ, Гдѣн, плавающихъ, пѣтешествѡущихъ, недѣлующихъ, стѣждущихъ, плѣнѣнныхъ, ѿ спасеніе ихъ. Поманнѣ, Гдѣн, плодоносѡщихъ, ѿ добротворѡщихъ во етѣхъ твоихъ црквахъ, ѿ помнѡщихъ оубѡгѡ, ѿ на всѡ ны мѡлостнъ твоѡ ннзпоелн.

ѿ помнѣетъ по именѡмъ, ѿхже хѡцетъ, живыхъ.

Возглашеніе:

И дѡждъ намъ еднѣмн оусты ѿ еднѣмъ ердцемъ славити ѿ воспѣвѡти прѣчтноѡ ѿ великолѣпоѡ ѿма твоѡ, Отца, ѿ сѡна, ѿ сѡтаго дѡха, нынѣ ѿ прѣсно, ѿ во вѣки вѣковъ.

Ліка: ѿмнѣ.

Сщѣнникъ, ѡбращѣа ко дверѣмъ ѿ благоговѣа, глаголетъ:

И да вѣдѣтъ мѡлостн великаго бѡга ѿ сѡна нашего ина хрѣта со вѣки вѣки.

Ліка: ѿ до дѡмъ твоимъ.

Діаконъ, прѣемъ врема ѿ скащенника, ѿ ижедѣхъ, етѣкъ на ѡбычномъ мѣстѣ, глаголетъ:

Всѡ етѣмъ поманѣвше, пакн ѿ пакн мѣромъ гдѣ помолитъ.

ѿ прннеенныхъ ѿ скащенныхъ...

všechny pravoslavné křesťany necht' rozpomene se Hospodin Bůh v království svém, vždycky, nyní i přistě, až na věky věkův. (*Žehná kalichem a odchází do oltáře.*)

Věřící: Amen.

Věřící lid zpívá druhou část Cherubínské písně:

Abychom přijali Krále všech, andělskými řády neviditelně se slávou provázeného. Alleluja, alleluja, alleluja.

Diákon, přišed do oltáře, stojí po pravé straně prestolu a drží diskos ve výši hlavy; když přichází kněz, praví k němu diákon:

Necht' rozpomene se Hospodin Bůh na kněžství tvé v království svém.

Kněz odvěti diákonu: Necht' rozpomene se Hospodin Bůh na diákonství tvé v království svém, vždycky, nyní i přistě, až na věky věkův. Amen.

Pak postaví svatý kalich na svatý prestol, požehná světloňši (zavře svaté dveře a zatáhne oponu). Bere svatý diskos s hlavy diákona, postaví jej na svatý prestol, řka:

Šlechtný Josef, s dřeva sňav přečistě tělo tvé, plátnem čistým je ovinul a pokryv je věcmi vonnými, ve hrob nový je položil.

Ve hrobě tělem, v pekle s duší co Bůh, v ráji pak s lotrem a na trůně s Otcem i Duchem, vše nevystižitelně naplňuje, byl jsi, Kriste.

Jako životnosec, krásnější než ráj, vpravdě skvostnější než každá královská komnata, ukázal se, Kriste, hrob tvůj, pramen našeho vzkříšení.

Potom vezme pokrývku se svatého diskosu, položí ji na levou stranu svatého prestolu, pak sejme pokrývku se svatého kalicha a položí ji na pravou stranu svatého prestolu. Nato vezme velkou pokrývku (aer) s ramene diákona, okouří ji a pokrývá jí svatý diskos i kalich, řka:

Šlechtný Josef, s dřeva sňav přečistě tělo tvé, plátnem čistým je ovinul a pokryv je věcmi vonnými, ve hrob nový je položil.

I vzav kadidelnici z ruky diákona, okuřuje svaté dary třikrát, řka:

Prokaž dobrodiní Sionu...

Помані ма, бра́те і сола́зжнічелю.

І ді́ако́нх кх немѣ:

Да помане́тх Гдѣ Бгѣ́ сваци́енство́ твоє́ во ца́рствіи́ сво́емх.

Та́же і ді́ако́нх, покло́ннх і е́мх гла́вѣ, держа́ вѣщѣ́ і о́ра́ръ тре́мь пѣ́реты́ де́енны́, глаго́летх ко е́ї́еннх:

Помоли́са ѡ́ мнѣ́, влады́ко сватѣ́й.

І сваци́еннх: Дѣ́хх сватѣ́й на́йдетх на́ тѣ́, і е́ла вѣ́шнаго́ ѡ́рє́ннх тѣ́.

І ді́ако́нх: То́йже дѣ́хх содѣ́йствуетх на́мх всѣ́ дни́ живо́та на́шего́.

І па́ки чо́йже: Помані́ ма, влады́ко сватѣ́й.

І сваци́еннх: Да помане́тх тѣ́ Гдѣ́ Бгѣ́ во ца́рствіи́ сво́емх, всєгда́, ны́нѣ́ і прїе́но, і во вѣ́ки вѣ́ковѣ́х.

І ді́ако́нх, рє́кх: ѿ́мннь,
і це́ловѣ́х де́еннх е́ї́енника́, ісхо́днх е́квернымн двє́рьмн,
і стѣ́вх на о́бывчнѣ́мх мѣ́стѣ́, глаго́летх:

І́ епóлннмх моли́твѣ́ на́шѣ́ Гдѣ́вн.

Лі́кх: Гдѣ́н, помі́лѣ́й.

☩́ прє́дложє́ннх чє́тнхх дарѣ́хх, Гдѣ́ помóлнмє́.

Лі́кх: Гдѣ́н, помі́лѣ́й.

☩́ е́тѣ́мх хра́мѣ́ е́емх, і е́х вѣ́рою, блгоговѣ́нїемх і стрѣ́хомх е́жїнмх вхо́дцнхх вóнь, Гдѣ́ помóлнмє́.

Лі́кх: Гдѣ́н, помі́лѣ́й.

☩́ і́збѣ́внчнє́ на́мх ѡ́ всѣ́кѣ́х ікóрєнн, гнѣ́ва і нѣ́ждь, Гдѣ́ помóлнмє́.

Лі́кх: Гдѣ́н, помі́лѣ́й.

Зачтѣ́пн, е́спє́н, помі́лѣ́й і сохрѣ́нн нѣ́єх Бгѣ́е́ твоє́ю блгодѣ́тїю.

Лі́кх: Гдѣ́н, помі́лѣ́й.

Днє́ всєгдò сокєршє́нна...

A kněz okouje třikrát před svatým prestolem.

Poté diákon okouje svatý prestol ze všech stran, vzpomínaje všech, jichž chce, živých i mrtvých.

Věřící lid zpívá (není-li sváteční službou předepsáno jinak):

Jest vpravdě důstojno blahoslaviti tebe, Bohorodici, vždy blahoslavenou a přečistou Matku Boha našeho. Tebe nad cherubíny ctěnější a nad serafíny bez přirovnání slavnější, bez porušení Boha Slovo porodivší, pravou Bohorodici velebíme.

Diákon čte z diptychu (což je zápis jmen pro modlitební vzpomínání) jména zesnulých.

Kněz se modlí:

Za svatého proroka, předchůdce a křtitele Jana, svaté, slavné a všechvalné apoštoly, svatého (jméno), jehož památku slavíme, i za všechny svaté tvé, na jejichž přimluvy navštiv nás, Bože.

A pamatuj na všechny zesnulé v naději vzkříšení k životu věčnému. (*Vzpomíná jmen zesnulých, jichž chce.*) A upokoj je tam, kde svítí světlo tváře tvé. (Bože náš.)

Ještě prosíme tebe, rozpomeň se, Hospodine, na všechny pravoslavné biskupy, řádně hlásající slovo pravdy tvé, všechno kněžstvo, diákonstvo v Kristu a veškeré duchovenstvo (i mnišstvo).

Ještě přinášíme tobě liturgickou službu tuto za celý svět, za svatou, obecnou a apoštolskou církev, za ty, kteří v čistotě a počestném životě přebývají.

Za věřící a Krista milující pravoslavný rod náš. Daruj mu, Hospodine, pokojnou vládu, abychom mohli žít v klidu, tichým a pokojným životem, ve všelike zbožnosti a čistotě.

Po dokončení zpěvu věřících následuje ohlas:

Předešim pamatuj...

И кади́тъ предъ стѣноу трапѣзюу трѣжды.

Діако́нъ же кади́тъ стѣноу трапѣзѣу Сѣкретѣхъ, и поминáетъ ѣже хощетъ живѣти и мѣртваѣхъ.

Днѣхъ поетъ: досто́йно ѣсть ѣквоу вои́стиннѣхъ, блажи́ти тѣхъ Бѣхъ, принобáжению, и препе́рочнѣю, и мѣръ Бѣа нáшегво. Чтѣнѣишюу херѣвѣмъ, и слави́ишюу безъ сравне́нїа серафѣмъ, безъ иста́внїа Бѣа слова рождашюу, съци́лю Бѣхъ тѣхъ величáемъ.

Діако́нъ поминáетъ дѣтѣхъ, е́рѣкѣхъ помáнникъ оубо́пшнѣхъ.

Свацѣ́нникъ же мо́литъ:

Стáгвоу Иоáнна проро́ка, предте́чи и крестѣ́телеа, стѣ́хъ сла́внѣхъ и всехвáльнѣхъ апѣлъ, стáгвоу и́мъ, ѣгво́же и пáматѣхъ совершáемъ, и вѣ́хъ стѣ́хъ твои́хъ, и́же моли́твами поетѣ́ти нáсъ, Бѣже.

И помани́ вѣ́хъ оубо́пшнѣхъ оу наде́жди вои́стиннѣхъ живото́хъ вѣ́чнагво. И поминáетъ, и́же хощетъ, оубо́пшнѣхъ по именóмъ. И оубо́кoi и́хъ, и́же прише́щáетъ свѣ́тъхъ ли́ца твоегво.

Еще́ мо́лимъ тѣхъ, помани́, Гдѣ, всáкое ѣ́пкпѣтквоу право́слáвнѣхъ, прáквоу прáвѣшнѣхъ сло́воу твоегво и́стиннѣхъ, всáкоеу пре́квѣтѣтквоу, во Хрѣ́стѣ дѣако́нѣтквоу, и всáкѣи́хъ свацѣ́нникѣскѣи́хъ чинѣхъ.

Еще́ прино́симъ тѣхъ словеснѣю стѣюу сла́жехъ оу все́леннѣи, оу стѣ́и собóрнѣи и апѣлѣстѣ́и цркви, оу и́же въ чистотѣ́хъ и четѣ́мъ живѣ́тѣхъ прѣвѣкáюцихъ.

Оу благо́вѣрнѣхъ и христóлюбнѣхъ право́слáвнѣхъ родѣ́хъ нáшемъ. Дáждь ѣ́мъ, Гдѣ, мирно́е црѣткво, да и мы́ въ тишинѣ́хъ ѣ́гвоу тѣ́хъ и безмо́лвнѣхъ живѣ́емъ, во всáкомъ блáгочѣ́стїи и чистотѣ́хъ.

И по пѣ́ннѣхъ стѣ́хъ, свацѣ́нникъ возгласáетъ:

Въ пѣ́рвѣхъ помани́...

Prokaž dobrodiní Sionu, Hospodine, v zalíbení svém; nechť zbudovány jsou zdi jerusalemské. Tehdy zalíbíš sobě oběť spravedlnosti, žertvu a celopaly; tehďaz beránky na oltář tvůj klásti budou.

A odloživ kadidelnici (a spustiv felon), nakloní hlavu k diákonovi, řka:

Rozpomeň se na mne, bratře spolusloužící!

Diákon: Rozpomeň se Hospodin Bůh na kněžství tvé v království svém.

A skloniv i on hlavu, drže orar třemi prsty, dí knězi:

Pomodli se za mne, vладыко svatý!

Kněz: Duch Svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího zastíní tě.

Diákon: Tentýž Duch nechť spolupůsobí s námi po všechny dny života našeho.

A ihned: Rozpomeň se na mne, vладыко svatý!

Kněz: Rozpomeň se na tě Hospodin Bůh v království svém, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Diákon: Amen. Políbiv pravici kněze, vychází z oltáře severními dveřmi a postaviv se před svaté dveře, dí:

Doplňme modlitbu naši k Hospodinu.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za předložené důstojné dary k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za svatý chrám tento a za vcházející v něj s vírou, zbožností a bázní Boží k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

A bychom vysvobozeni byli od všelikého soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí (milostí) svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

A bychom celý den...

Αὐτὸ ἐπεὶ τὸ ἁγίασμα, ἐκάλτα, μίρνα ἢ ἐξῆρξίσηνα, οὐ Γὰρ πρὸς ἐμὴν.

ἀνίκυ: Ποδαῖν, Γᾶν.

Ἄγγελα μίρνα, ἐκέρνα παρτάβνικα, χρανίττελα δῶσιζ ἢ τῆκλέεζ nášnhz, οὐ Γὰρ πρὸς ἐμὴν.

ἀνίκυ: Ποδαῖν, Γᾶν.

Προσιένια ἢ ὠσταβλένια γρῆκῶνζ ἢ πρεγρῆσιένια nášnhz, οὐ Γὰρ πρὸς ἐμὴν.

ἀνίκυ: Ποδαῖν, Γᾶν.

Δόβρυζ ἢ πολέζνυζ δῶσιζ nášmz, ἢ μίρα μίροβν, οὐ Γὰρ πρὸς ἐμὴν.

ἀνίκυ: Ποδαῖν, Γᾶν.

Πρόχειε κρέμα ζωκὸτὰ nášegw vz mírῆ ἢ ποκαάνην ἐκονχάττι, οὐ Γὰρ πρὸς ἐμὴν.

ἀνίκυ: Ποδαῖν, Γᾶν.

Χρῆτῆνικῆα κονχίны ζωκὸτὰ nášegw, ἐξβὸμῆζνενны, непорῆдны, μίρны ἢ δόβραгw ὠβῆτῆ на στράшнῆмz сдᾶнци Χρῆτὸβῆ πρὸς ἐμὴν.

ἀνίκυ: Ποδαῖν, Γᾶν.

Πρεῖτῆю, пречῆтῆю, прекῆгословеннῆю, слакнῆю κῆчцῆ nášῆ Бῆῆ, ἢ прнснодῆῆ Мῆрῆю со вῆкми сῆтῆми поманῆвше, сламн себῆ, ἢ дрῆгз дрῆга, ἢ βῆсь ζωкὸтῆ nášῆз Χρῆтῆ Бῆῆ предадῆмz.

ἀνίκυ: Тебῆ, Γᾶν.

*Мῆтῆка прнношῆнῆа,
по повῆтавлῆнῆи вῆжῆсῆтвеннῆх дарῶвz на сῆтῆи трапῆзῆк.*

Γᾶν Бῆже вседерῆжῆтῆлю, сῆдῆне сῆте, прῆεμлаῆн жῆрῆтῆвῆз хвалῆнῆа ὠ прнзываῆюцнῆх тῆа вῆкмz сῆрдцῆмz. Прῆимῆ ἢ насz грῆκῆннῆх молῆнῆа ἢ прннесῆ ко сῆтῆомῆз тῆвоεμῆз жῆрῆтῆвеннῆкz, ἢ οὐдὸвлῆ насz прнносῆтῆи тῆεбῆ дᾶры же ἢ жῆсῆрῆтῆвῆ дᾶхῶкнῆа ὠ

нашнῆх грῆκῆх...

Požehnej, vладыko, svatý kalich!

Kněz pak skloněn, žehná svatý kalich, řka:

A co v kalichu tomto, učíš drahocennou Krví Krista tvého.

Diákon: Amen.

Poté diákon se skloněnou hlavou ukazuje orarem na obojí a praví tiše:

Požehnej, vладыko, obojí!

Kněz, žehnaje oboje svaté předložení, dí:

Proměňiv je Duchem svým Svatým.

Diákon: Amen. Amen. Amen.

A ihned se oba přezehnají a hluboce se klanějí.

Diákon, skláněje hlavu, dí knězi:

Rozpomeň se na mne hříšného, vладыko svatý!

Kněz: Nechť rozpomene se na tebe Hospodin Bůh v království svém, vždycky, nyní i přistě, až na věky věkův.

Diákon: Amen. (*Odstoupí na své původní místo.*)

Kněz se pak tiše modlí:

A by toto bylo přijímajícím ke střízlivosti duše, k odpuštění hříchů, k účastenství Svatého Ducha tvého, k naplnění království nebeského, ke smělosti před tebou, ne v soud aneb k odsouzení.

Ještě přinášíme tobě liturgickou tuto službu za ty, kteří u víře zesnuli, za praotce, otce, patriarchy, proroky, apoštoly, kazatele, evangelisty, mučedníky, vyznavače, zdrženlivce i za každou duši spravedlivou, u víře skončivší.

Kněz přijav kadidelnici, praví hlasitě:

Zvlastě za nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější a slavnou Vládkyni naši, Bohorodici a vždycky Pannu Marii.

Za svatého proroka...

Ї ЄВАЦІЄННИКЪ БЛАГОСЛОВААА ГЛАГОЛЕТЪ:

Ї ѿже въ чашѣ сѣи, ѿчистиши кровь Христа твоего.

Діаконы: ѿмѣнь.

Ї паки діаконы, показуаи ѿбога сѣи, глетъ:
Благоговѣи вѣко, ѿбога.

ЄВАЦІЄННИКЪ ЖЕ, БЛАГОСЛОВААА ѿбога сѣи, глетъ:

Преложивъ дѣломъ твоимъ сѣимъ.

Діаконы: ѿмѣнь, ѿмѣнь, ѿмѣнь.

Ї главо подклонивъ діаконы євацїєнникъ, ѿ рѣкъ:
Помани ма, сѣи вѣко, грѣшнаго.

ЄВАЦІЄННИКЪ ЖЕ ГЛАГОЛЕТЪ: Да поманетъ чѣдъ Бѣхъ во цркви своѣмъ,
всѣгда, нынѣ ѿ прѣсноу, ѿ во вѣки вѣковъ.

Діаконы же рѣкъ: ѿмѣнь, преходитъ, на немже перѣче чтоаши мѣстѣ.

ЄВАЦІЄННИКЪ ЖЕ МОЛИТЪ:

Ї какоже быти причащающимъ ко трезвѣнію дѣши, ко
ѿставленію грѣховъ, въ прѣвѣнію сѣи твоего дѣа,
ко исполненію цркви небаго, въ дерзновенію ѿже къ тебе, не
въ сѣдъ, ѿнѣ ко ѿсѣжденію.

ѿце приносимъ ти словесноу сѣи службѣ, ѿ ѿже въ вѣрѣ
почившихъ, прѣсѣбѣхъ, ѿсѣбѣхъ, патріархѣхъ, прѣрѣсѣхъ,
ѿпѣхъ, проповѣдницѣхъ, сѣлѣсѣхъ, мѣченицѣхъ, исповѣд-
ницѣхъ, воздѣржницѣхъ, ѿ ѿ всѣхъ праведныхъ въ
вѣрѣ скончавшемъ.

Ї приѣмъ кадїло, єцїєнникъ возгласитъ:

Ї зрадоу ѿ прѣвѣнїи, прѣчїстѣи, прѣблагословенїи,
славнѣи Владычнѣи нашей, Богороднѣи ѿ прѣснодѣвѣ Марїи.

сѣиго ѿиана...

Abychom celý den dokonale, svatě, pokojně a bez hříchu strávili,
Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za anděla pokoje, věrného vůdce, ochránce duší a těl našich, Hospo-
dina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za odpuštění a prominutí hříchů a poklesků našich Hospodina
prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za to, co je dobré a užitečné duším našim, a za mír světa Hospodina
prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Abychom ostatní čas života svého v pokoji a pokání skončili, Hospo-
dina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za křesťanské skonání života našeho, bez bolesti, bez zahanbení,
v pokoji a za dobré zodpovídání se na hrozném soudu Kristově
prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější a slavné Vládkyně naší,
Bohorodice a vždycky Panny Marie, se všemi svatými pamětlivi
jsouce, sami sebe i druh druhů i veškeren život náš Kristu Bohu po-
ručme. (*Diákon, pokloniv se a přežehnav, odstupuje před ikonu Spasitele.*)

Věřící: Tobě, Hospodine.

Modlitba přinášení důstojných darů Bohu, po jejich uložení na svatý prestol:

Hospodine, Bože, Vševládce, jediný svatý, jenž přijímáš
oběť chvály od vzývajících tebe celým srdcem, přijmiž
i modlitbu nás hříšných, přinesiž ji na svatý oltář svůj
a učiň nás způsobilými, abychom přinášeli tobě dary a oběti
duchovní za hříchy své a nevědomost lidskou. Učiň nás hodný-

-mi, abychom našli...

нашихъ грѣшихъ и ѿ людскихъ неувѣдѣнїихъ, и сподобн насъ ѿбръщенїи благоудати предъ тобою, ѣже быти тебе благопрїятнѣи жертвѣ нашей, и вселїтиса дхъ благоудати твоєа блгомъ въ насъ, и на предлежащихъ дарѣхъ сихъ, и на всѣхъ людехъ твоихъ.

Возгласїе:

Щедротами едиnorodnаго снa твоєго, изъ нїмже блгоговенїи сїи, со претѣмнїи и блгїмнїи и животворащїмнїи твоимъ дхомъ, нынѣ и приешо, и во вѣки вѣковъ.

Лїкx: ѿмїнь.

іерей: Мїръ всѣмъ.

Лїкx: и дховн твоємъ.

Дїаконъ: Возлюбимъ дрѣвѣ дрѣвѣ, да единомыслїемъ исповѣмы.

Лїкx: Оца, и снa, и свѣго дха, тѣмъ единосщїннѣю, и нераздѣльнѣю.

и сщїенникъ покланяетсa трїжды, гла тайно:

Возлюблю тѣ, Гдїи, крѣпосте моа, Гдїи оутвержденїе моє, и прнвѣжнїце моє. [Трїжды.]

и цѣлуетъ сѣла еїце, ѣкоже естѣ покровены, первѣе верхъ сѣлаго діскола: тѣже верхъ сѣлаго потирла, и край сѣлаго трапѣзы предъ собою. ице ли вѣдѣтъ еващїенникъ двѣ, или множае, то и онїи цѣлуютъ сѣла вен, и дрѣвѣ дрѣвѣ въ рамена. Настоатель же глаголетъ: хрѣтосъ посредѣ насъ. и ѿвѣщяетъ цѣловавшїи: и естѣ, и вѣдетъ. тѣкоже и дїаконн, ице вѣдѣтъ двѣ или трїи, цѣлуютъ кїиждо орарь екои и дѣже крѣта ѡбразъ, и дрѣвѣ дрѣвѣ въ рамена, тѣкоже глаголюще, ѣже и еващїенникъ. Подобнѣ же и дїаконъ спокланяетсa, на немже стоитъ мѣстѣ, и цѣлуетъ орарь екои, и дѣже естѣ крѣта ѡбразъ, и тѣково возгласяетъ:

Авѣри, двѣри, премѣдростїю конмемъ.

сщїенникъ же воздвїзаетъ воздхъ, и держитъ надъ сѣлами дарми. ице же нїн вѣдѣтъ сщїенникъ сажящїи, тѣкоже воздвїзаютъ сѣлаи воздхъ, и держатъ надъ сѣлами дарми, потрсающе, и глаголюще къ себѣ, ѣкоже и люде, исповѣданїе вѣры:

вѣрїю...

При těchto slovech diákon, odloživ ripidu, přeloží ruce ve způsob kříže, uchopí levou rukou svatý kalich, pravou pak rukou svatý diskos a pozdvihuje je do výše (čini s nimi nad antiminsem znamení kříže), skloniv při tom hlavu.

Věřící lid zpívá: Tebe opěváme, tobě dobrořečíme, tobě děkujeme, ó Pane, a modlíme se k tobě, Bože náš.

Kněz se tiše modlí:

Ještě přinášíme tobě liturgickou tuto a nekrvavou službu, i prosíme, modlíme se a snažně žádáme: Sešli Ducha svého Svatého na nás a na předložené dary tyto.

[Diákon odkládá ripidu a přistupuje blíže ke knězi. Oba se třikrát pokloní před svatým stolem a potichu při tom říkají třikrát: Bože, očistiž mne hříšného a smiluj se nade mnou.

Kněz se vztaženými rukama: Pane, jenž jsi přesvatého Ducha v třetí hodině apoštolům svým seslal, téhož Ducha, Blahý, neodejmi od nás, ale obnov nás, modlíci se k tobě.

Diákon první verš: Srdce čisté stvoř ve mně, Bože, a ducha pravého obnov v nitru mém.

Nato se oba pokloní a přežehnají (stejně tak i po druhém verši).

Kněz podruhé vztahuje ruce: Pane, jenž jsi přesvatého Ducha...

Diákon druhý verš: Nezamítej mne od tváře své a Ducha svého Svatého neodnímej ode mne.

Kněz potřetí vztahuje ruce: Pane, jenž jsi přesvatého Ducha...]

Poté diákon, skloniv hlavu, ukazuje orarem na svatý chléb a praví tiše:

Požehnej, vладыко, svatý chléb!

Kněz skloněn, čini postupně třikrát znamení kříže nad posvěcovanými dary. Nejprve žehná svatý chléb, řka:

A učiň chléb tento drahocenným Tělem Krista tvého.

Diákon: Amen.

Načež diákon se skloněnou hlavou ukazuje orarem na svatý kalich a praví tiše:

A co v kalichu tomto...

ГЕМЪ ЖЕ ГЛАГОЛЕМЪ, ДІАКОНЪ ѠЛАГАЕТЪ РІПІДЪ, ꙗ преложъ рѣцѣ крѣтосѣвразнѣ,
и подѣмъ еѣѣн діаконъ, и еѣѣн потіръ, и поклонителъ оумилѣннѣ.

Діакъ: Тебѣ поѣмъ, тебѣ бл҃гословімъ, тебѣ бл҃годарімъ, Гдѣ, и мѡлнмъ ти еѡ,
Бже нѡшъ.

СѡЩЕННИКЪ ЖЕ МѡЛНТЕѡ:

Сщѣ приносимъ ти словесенѡ сїѡ и безкрѡвнѡ слѡжбѡ, и
прѡсимъ, и мѡлнмъ, и мїлн еѡ дѣемъ, ннзпослн дхѡ
твоегѡ сѣѡго на ны, и на предлежащыѡ дѡры сїѡ.

и діаконъ оѡкѡ Ѡлагаетъ рїпїдъ, и прихѡднтъ канѡю ко іерееѡ, и поклоняютелъ
ѡѡа трїжды предъ еѣѡю трапѣзою, молѡщелъ еѡ еѡѣѣ и глаголюща:

Гдѣ, иже пресѣѡго твоегѡ дхѡ еѡ трѣтїѣ чѡсѣ ѡплѡмъ твоимъ
ннзпослѡвїѣн, того бл҃гїѣ не ѡнмнѣ ѡ нѡсѣ: но ѡкновн нѡсѣ молѡ-
щнхъ ти еѡ.

Сѣѣхъ: Сѣрдце чїстѡ созїждн ко мнѣ Бже, и дхѡ прѡвѣ ѡкновн ко
оѡтробѣ моѣѣ.

Пѡкн: Гдѣ, иже пресѣѡго твоегѡ дхѡ:

Сѣѣхъ: Не ѡвѣржн менѣ ѡ лицѡ твоегѡ, и дхѡ твоегѡ сѣѡго не
ѡнмнѣ ѡ менѣ.

и пѡкн: Гдѣ, иже пресѣѡго твоегѡ дхѡ:

Тѡже глаѡ подклонїкъ діаконъ, и показѡ еѡ ѡрѡрѣмъ еѣѣн хлѣбъ, глаголетъ
тѡїнѡ:

Бл҃гословн вѡко, еѣѣн хлѣбъ.

Сѣѣннїкъ же корѡѡкъ, знѡменѡетъ трїжды еѣѣѡ дѡры, глагола:

И сотворн оѡкѡ хлѣбъ еѣѣн чѣстнѡе тѣло хрїтѡ твоегѡ.

Діаконъ: ѡмїннѣ.

и пѡкн діаконъ:
Бл҃гословн вѡко, еѣѣѡ чѡшѡ.

ѡ ѣже еѡ чѡшн еѣѣн...

mi, abychom našli blahodati před tebou, aby byla tobě příjemnou obětí naše, a dobrý Duch blahodati tvé aby usídlil se v nás, sestoupiv na tyto předložené dary a na veškeren lid tvůj.

Kněz: **S**litovností jednorozeného Syna tvého, s nímž veleben jsi s přesvatým, blahým a oživujícím Duchem tvým, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz: **P**okoj všem.

Věřící: I duchu tvému.

Diákon: **M**ilujme druh druhá, abychom jednomyslně vyznávali.

Věřící: Otce i Syna i Svatého Ducha, Trojici jednobytanou a nerozdílnou.

Kněz se klaní třikrát a říká tiše:

Milovati budu tebe, Hospodine, sílo má; Hospodin jest hradba má a útočiště mé. (*Třikrát*)

A políbí pokryté posvěcované dary: nejprve aer nad svatým diskosem, pak nad kalichem a nakonec okraj svatého prestolu. Jsou-li kněží dva neb více, tedy i oni všichni takto líbají důstojné dary, jeden po druhém, a poté i jeden druhého na ramenou. Svěcením starší vždy řekne: „Kristus uprostřed nás,“ a mladší odvěti: „Jest a bude.“

Stejně tak diákon, jsou-li dva neb tři, políbí jeden každý svůj orar tam, kde je znamení kříže, a pak jeden druhého na ramenou, říkajíce totéž, co kněží. Podobně i diákon, který stojí před svatými dveřmi, políbí svůj orar tam, kde je znamení kříže, a provolává:

Diákon: [**D**věře, dvěře!] **P**ozor mějme k velemoudrosti!

Kněz sejme z posvěcovaných darů aer, pozdvihne jej a drží nad důstojnými dary. Slouží-li více kněží, spolupozdvihují aer a drží společně nad přinášenými dary, chvějíce (potřásající) jím a říkajíce potichu Vyznání víry.

Věřím v jednoho Boha...

Вѣрѣю во ѣдинаго Бѣга Оца вездержителя, творца нѣбъ и земли, видимыхъ же вещей и невидимыхъ. И во ѣдинаго Гда Ииса Хрѣта, Сна Бжїа, ѣдинороднаго, иже ѿ Оца рожденнаго прежде вещей: свѣта ѿ свѣта, Бга истинна ѿ Бга истинна, рожденна, не со-творенна, ѣдиношщина Оцѣ, иже всѣ быша. Насъ ради человекъ, и нашего ради спасенїа, шедшаго изъ неба, и воплотившагося ѿ Дха Сга и Мрїи Дѣвы, и человекшася. Распятаго же за ны при понтий-стѣмъ Пилатѣ, и страдавша, и погребенна. И воскресшаго въ третїи день по писанїемъ. И возшедшаго на неба, и сѣдѣща оудеснѣю Оца. И пакн горадшцаго со славою, сѣднн живымъ и мѣртвымъ, сгѡже црѣвию не вѣдетъ конца. И въ Дха Сгаго, Гда, животворящаго, иже ѿ Оца исходящаго, иже со Оцемъ и Сномъ спокланяема и слави-ма, глаголашаго пррѡки. Во ѣдинѣ стѣю соборнѣю и аплскѣю црковъ. Исповѣдѣю ѣдино крѣщенїе, во ѡтпавленїе грѣхѡвъ. Чаю воскреснїа мѣртвыхъ: И жїзни вѣдшцаго всѣка. Амїнь.

Дїаконъ: Станемъ добрѣ, станемъ со стрѣхомъ, вонмемъ, стѡе возношенїе въ мїрѣ приноснн.

Днїкъ: Мнлоеть мїра, жерѣвѣ хваленїа.

И сїенникъ ѡбѡ вземъ воздѣхъ ѿ стѣхъ, и цѣловавъ и, полагаѣтъ на ѣдино мѣсто, глагола: Блгодать гда: Дїаконъ же поклонїева, вхѡднн во стѣи Олтаря. И прїимъ рїпѣдъ, вѣдетъ стѣа влгоговѣннѡ.

Возгласїенїе:

Блгодать Гда нашего Ииса Хрѣта, и любѣ Бга и Оца, и причастїе Сгаго Дха, вѣди со всѣми ками.

Днїкъ: И со дѣомъ тѡоимъ.

Сїенникъ: Горѣ имѣннмъ сердца.

Днїкъ: И мамы ко Гдѣ.

Сїенникъ: Благодарннмъ Гда.

Днїкъ: Достѡно и праведно сѣть, покланячнмъ Оцѣ, и Снѣ, и Сгѡмѣ Дхѣ, Трїцѣ ѣдиношчинкїи и неразрѣльнкїи.

Достѡно и праведно...

vydal za život svѣta, vzal chлѣb do svatѣхъ, преѣистѣхъ a nepo-скvrнѣнѣхъ rukou svѣхъ, a дїку vzdav, poженал, posвѣtil, roz-ломil a dal svatѣмъ svѣмъ uѣdnїkѣmъ a apoшtolѣmъ, řka:

Knѣz nahlas pronáší ustanovující vѣty tajemнѣ veѣre:

Vezmѣte, jezte, to jest Tѣlo мѣ, kterѣzъ za vás lámáno jest na odpuštѣnї hřнchѣ.

Vѣřnї: Amen.

Při tѣchto slovech knѣz i dїakon, který drží orar třeми prsty pravice, ukazuji na svatѣ diskos. Po nich se s ũklonou přeжеhnaji. (Stejnѣ tak i při druhé vѣtѣ: „Pijte z нѣho vřнchni,“ nad kalichem.)

Knѣz tїše: Podobнѣ i kalich po veѣeri, řka:

Knѣz nahlas: Pijte z нѣho vřнchni, to jest Krev má Novѣho zākona, která se za vás a za mnohe vylѣvá na odpuštѣnї hřнchѣ.

Vѣřnї: Amen.

Knѣz se modlí:

Pamatujїce tedy na toto spasitelnѣ přıkázánї a na vřнchno, co se pro nás stalo: křїzъ, hrob, třeтїho dne zmrtvѣchvstánї, na nebe vystoupenї, po pravici usednutї, druhý a slavný přнchod opѣtný, –

Knѣz nahlas:

Tvoje z tvѣho tobѣ přнnáшїme pro vřн a za vřн.

Ještѣ přнnáшїme tobѣ...

твѡй Снѣз, ѿ Дѣхъ твѡй Сѣтѣй. Сѣтѣ ѣсѣ ѿ пресѣтѣхъ, ѿ великолѣпна
слава твѡа, ѿже мѣръ твѡй тѣакѡ возлюбѣла ѣсѣ, ѿкоже сѣа
твоегѡ ѣдннороднаго дѣти: да всѣкъ вѣрѡдѣи въ негѡ не
погибнетѣхъ, но ѿматѣ живѡтѣхъ вѣчныи: ѿже пришѣдѣхъ, ѿ вѣ
ѣже ѡ насѣхъ смотрѣнїе ѿполнївѣхъ, въ нѡщѣхъ въ нѡже
предаѡшеа, пѣче же сѣмѣхъ себѣ предаѡше, за мѣрскїи живѡтѣхъ,
прїемѣхъ хлѣбѣхъ во сѣтѣа своѡ ѿ пречїстѣа ѿ непорѡчныхъ рѣки,
блгодарївѣхъ ѿ блгословївѣхъ, ѡсвятївѣхъ, преломївѣхъ, даде сѣтѣмѣхъ
своїмѣхъ ѡчїнкѡмѣхъ ѿ апломѣхъ, рѣкѣхъ:

Возгласїенїе:

Прїимїте, ѡдѣте, сїе ѣсѣть тѣло моѡ, ѣже за въ
ломїмое во ѡсѣтавлѣнїе грѣхѡвѣхъ.

Дїакъ: ѡмнїнь.

*Семѣ же глаголѣмомѣхъ, показѣтѣхъ свѣщеннїкѣмѣхъ дїакѡнѣхъ сѣтѣи дїакѡвѣхъ, держѣ ѿ
ѡрѣарѣхъ тремїхъ перѣтѣхъ деснїцы. Подѡбнѣхъ, ѿ сѣгда глаголѣтѣхъ свѣщеннїкѣхъ: Пїйте ѡ
неѡ вѣи: епоказѣтѣхъ ѿ сѣмѣхъ сѣтѣи почїнѣхъ.*

Сѣщеннїкѣхъ тѣинѡ: Подѡбнѣхъ ѿ чѡшѣхъ по вѣчернї, глаголѡа:

Возгласїенїе:

Пїйте ѡ неѡ вѣи, сїѡ ѣсѣть крѡвь моѡ нѡбагѡ за вѣтѣа, ѿже
за въ ѿ за мнѡгїа ѿзлївѣмаа, во ѡсѣтавлѣнїе грѣхѡвѣхъ.

Дїакъ: ѡмнїнь.

Свѣщеннїкѣхъ мѡлнтѣа:

Помнїаѡще ѡубѡ спасїтѣльнѡ сїѡ заповѣдѣхъ, ѿ всѣхъ ѿже ѡ насѣхъ
вѣвѣшаа: крѣтѣхъ, грѡбѣхъ, трднѣвное коскрѣенїе, на нѣсѣ
кохѡрѣдѣнїе, ѡдѣнѣнїе сѣдѣнїе, вѡторѡе ѿ сѣвнѡе пѣкн прїшѣтѣїе.

Возгласїенїе:

Твоѡ ѡ твѡнѣхъ тѣвѣхъ прїносѣще, ѡ вѣрѣхъ ѿ за всѣхъ.

Ѣмѣ прїносѣмѣхъ тѣи...

Žalmista: **V**ěřím v jednoho Boha, Otce, Všemohoucího, Stvořitele nebe
a země, všeho viditelného i neviditelného.

In jednoho Pána, Ježíše Krista, Syna Božího, jednorozeného
a z Otce zrozeného přede všemi věky. Světlo ze Světla, Boha pravého
z Boha pravého, rozeného, nestvořeného, jednobytného s Otcem, skr-
ze něhož vše učiněno bylo. **J**enž pro nás lidi a pro naše spasení se-
stoupil s nebe, vtělil se z Ducha Svatého a Marie Panny a člověkem
se stal. **J**enž za nás ukřižován byl pod Pontským Pilátem, trpěl a po-
hřben byl. **A** třetího dne vstal z mrtvých podle Písem. **V**ystoupil na
nebesa a sedí po pravici Otce. **A** znovu přijde se slávou soudit živé
i mrtvé; jeho království nebude mít konce.

In Ducha Svatého, Pána, oživujícího, jenž z Otce vychází a s Otcem
i Synem spoluctěn a spoluoslovován jest a mluvil skrze proroky.

In jednu svatou, obecnou a apoštolskou církev.

Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů.

Očekávám vzkříšení mrtvých a **ž**ivot věku budoucího. Amen.

Diákon: **St**ůjmež pevně, stůjmež s bázní, pozor mějme a v
pokoji přinesme svatou oběť!

Věřící: Milost pokoje, oběť chvály.

Kněz políbí aer a pokládá jej složený na jeho místo na prestole. Diákon při
zvolání kněze: „Blahodat Pána našeho...“ se pokloní a vchází do svatého
oltáře. Vezme ripidu a ovívá jí zbožně posvěcované dary (není-li ripidy,
činí tak jedním z pokrovců).

Kněz, žehnaje lid: **B**lahodat Pána našeho Ježíše Krista
a láska Boha Otce a účastenství Svatého Ducha budiž se
všemi vámi.

Věřící: I s duchem tvým.

Kněz se vztaženýmá rukama: **V**zhůru srdce!

Věřící: Máme k Pánu.

Kněz se vztaženýmá rukama: **V**zdávejme díky Hospodinu!

Věřící: Důstojno a spravedlivo jest klaněti se Otci i Synu i Svatému Duchu,
Trojici jednobytné a nerozdílné.

Důstojno a spravedlivo...

СЦІЕННИКЪ ЖЕ МОЛНТЕА:

ДОСТОЙНО И ПРАВЕДНО ТЪ ПѢТИ, ТЪ БЛГОСЛОВІТИ, ТЪ ХВАЛИТИ, ТЪ БЛГОДАРИТИ, ЧЕБѢ ПОКЛАНЯТИСЯ НА ВСАКОМЪ МѢСТѢ ВЛЧЕСТВІА ТВОЕГО: ТЫ БО СІИ БГЪ НЕЗРЕЧЕНЕНЪ, НЕДОВѢДОМЪ, НЕВИДИМЪ, НЕПОСТИЖИМЪ, ПРИЕМО СЫИ, ТАКОЖДЕ СЫИ, ТЫ И СДННОРОДНИИ ТВОИ СІИ, И ДХЪ ТВОИ СТИИ. ТЫ Ш НЕБЫТИА ВЪ ВЪТИЕ НАСЪ ПРИВЕЛЪ СІИ, И ШПАДШЫА КОЗРЕТАВИЛЪ СІИ ПАКИ, И НЕ ШРЕДПИЛЪ СІИ ВЛА ТВОРА, ДОНДЕЖЕ НАСЪ НА НБО КОЗВЕЛЪ СІИ, И ЦРТКО ТВОЕ ДАРОВАЛЪ СІИ ВЪДШЕЕ. Ш СІИХЪ ВРѢХЪ БЛАГОДАРИМЪ ТЪ, И СДННОРОДНАГО ТВОЕГО СІА, И ДХА ТВОЕГО СТИАГО, Ш ВРѢХЪ, ИХЖЕ ВѢМЫ, И ИХЖЕ НЕ ВѢМЫ, ГАВЛЕННЫХЪ И НЕАВЛЕННЫХЪ БЛГОДЕАНІИХЪ БЫВШИХЪ НА НАСЪ. БЛГОДАРИМЪ ТЪ И Ш СЛЪЖБѢ СІИ, ИЖЕ Ш РЪКЪ НАШИХЪ ПРІАТИ ИЗВОЛИЛЪ СІИ, АЩЕ И ПРЕСТОАТЪ ЧЕБѢ ТЫСАЩЫ АРХАГГЛОВОЪ, И ТМЫ АГГЛОВОЪ, ХЕРВІМИ, И СЕРАФІМИ ШЕСТОКРНЛАТИ, МНОГОСЧИТИ КОЗВЫШАЩІИЯ ПЕРНАТИ.

Возгласіеніе:

ПОВѢДНШЮ ПѢСНЬ ПОЮЩЕ, КОПИЮЩЕ, ВЗЫКАЮЩЕ И ГЛАГОЛЮЩЕ.

Ликъ: СТИ, СТИ, СТИ ГДЪ САВАУДЪ, ИПОЛНЪ НБО И ЗЕМЛА СЛАВЫ ТВОЕ, ШАИНА ВЪ ВЪШНИХЪ, БЛГОСЛОВЕНЪ ГРАДИИ КО ИМА ГДНЕ, ШАИНА ВЪ ВЪШНИХЪ.

И ЗАѢ ПАКИ ДІАКОНЪ, ПРИИМЪ СТИШО СВѢЗДИЦЪ Ш СТИАГО ДІАКОНА, ЧТОРИТЪ КРТА ОБРАЗИ ВЕРХЪ СГО, И ЦРКОВАКЪ И ПОЛАГЕТЪ. ТАЖЕ ПРИХОДНТЪ, И СТАНЕТЪ НА ДЕСИЧІИ СТРАНИ: И ВЗЕМЪ РІПИДЪ ВЪ РЪЦѢ, ШМАХИВАЕТЪ ТИХЪ СО ВСАКИМЪ ВНИМАНИЕМЪ И СТРАХОМЪ, ВЕРХЪ СТИХЪ ДАРОВЪ, ТАКО НЕ СЖЕТИ МЪХАМЪ, НИ ИНОМЪ ЧЕСОМЪ ЧАКОВОМЪ. АЩЕ ЖЕ ИЖЕ РІПИДЫ, ЧТОРИТЪ СІЕ СО СДННЕМЪ ПОКРОВОМЪ.

СЦІЕННИКЪ МОЛНТЕА:

ГЪ СІМИ И МЫ БЛАЖЕННЫМИ СИЛАМИ, ВЛКО ЧЕЛОВѢКОЛЮБЧЕ, КОПИЕМЪ И ГЛАГОЛЕМЪ: СТИ СІИ И ПРЕТИ, ТЫ И СДННОРОДНИИ

ТВОИ СІИ, И ДХЪ ТВОИ СТИИ...

Кнѣзъ пронаші modlitbu svatѣ анафоры:

ДѹСТОЈНО А СПРАВЕДЛИВО ЈЕСТ ТЕБЕ ОПѢВОВАТИ, ТОБѢ ДОБРОРЕЧИТИ, ТЕБЕ ХВАЛИТИ, ТОБѢ ДѢКОВАТИ, ТОБѢ СЕ КЛАНѢТИ НА КАЖДЕМЪ МІСТѢ ПАНОВАНИ ТВЕГО; НЕБОЖЪ ТЫ ЈСИ БУГ НЕВЪСЛОВНЫ, НЕВЪЗПЫТАТЕЛНЫ, НЕВИДИТЕЛНЫ, НЕВЪСТИЖИТЕЛНЫ, ВѢЧНЕ ЈСОУЦИ, ВѢЧНЕ ТЫЖЪ, ТЫ А ЈЕДНОРОЗЕНЫ СЫНЪ ТВУЙ А ДУХЪ ТВУЙ СВАТЫ; ТЫ З НЕЈСОУЧНА В ЈСОУЧНОСТЪ ПРИВЕДЛЪ ЈСИ НАСЪ А ПАДНУВШИ ПОЗВЕДЛЪ ЈСИ НАСЪ ОПѢТЪ А НЕОПУСТИВЪ НАСЪ, ЧИНИЛЪ ЈСИ ВСЕ, АЖЪ ЈСИ НАСЪ ДО НЕБЕ ПОВЗНЕСЛЪ А КРАЛОВОСТВИ СВЕ БУДУЦИ НАМЪ ДАРОВАЛЪ. ЗА ТО ВСЕ ДѢКУЈЕМЪ ТОБѢ И ЈЕДНОРОЗЕНУМУ СЫНУ ТВЕМУ И ДУХУ ТВЕМУ СВАТЕМУ, ЗА ВСЕЧНО, ЗНАМЕ И НЕЗНАМЕ, ЗЈЕВЕНЕ И НЕЗЈЕВЕНЕ ДОБРОДИНИ ПРОКАЗАНЕ НАМЪ. ДѢКУЈЕМЪ ТОБѢ И ЗА СЛУЖБУ ТУТО, ЈИЖЪ ЈСИ З РУКОУ НАШИХЪ РАЧИЛЪ ПРИЈМОТИ, АЧКОЛИВЪ ТѢ ОБСЛУЖУЈИ ТИСЕЧИ АРХАНДЕЛУ, ЗАСТУПОВЕ АНДЕЛУ, ЧЕРУБИНОВЕ А СЕРАФИНОВЕ, ШЕСТИКРИДЛИ И МНОГООЦИ, *ve výsostech* НА КРИДЛЕХЪ СЕ ВЪЗНАШЕЈИЦИ.

Кнѣзъ:

ВИТѢЗНОУ ПІСЕНЪ ЗПИВАЈИЦЕ, ВОЛАЈИЦЕ, ХЛАСАЈИЦЕ А ПРАВИЦЕ:

Вѣрци lid zpívá: Сватый, сватый, сватый јестъ Господинъ заступу (Savaof). Плна јсју небеса и земѣ славы твѣ. Пожеһнаный, јенжъ се берѣ ве јмену Панѣ.

В тѣто чхвилѣ диаконъ, одложивъ рипиду а прѣшедъ прѣдтѣмъ kolem престолу на леву сторону, возьме сватую звѣздицу се сватѣго дискосу а чинѣ јѣ знаменѣ крѣже надъ нимъ. Потѣ полѣбивъ јѣ, сложи јѣ а положи на сватый престолъ. Пакъ прѣјде опѣтъ на праву сторону сватѣго престолу, возьме рипиду а вѣје јѣ тише а с плною позорностѣ а бѣзни надъ посвѣчованымѣ дары.

Кнѣзъ се молѣ:

СѢТИМО БЛАЖЕННЫМИ МОЦНОСТМИ И МЫ, ВЛАДЦЕ ЛІДУМИЛНЫ, ВОЛАМЕ А ПРАВИМЕ: Сватый јси а прѣсватый, ты и једнорозеный Сынъ твуй и Духъ твуй Сватый; сватый јси а прѣсватый, а великолепѣ јестъ слава твѣ, јенжъ јси собѣ такъ замѣловалъ свѣтъ свуй, же јси Сина свѣго једнорозенѣго далъ, абы каждый, кождъ вѣри въ него, незахынулъ, а мѣлъ животъ вѣчны. Јенжъ прѣшѣдъ а наплнивъ вежерѣ замѣры твѣ с нами, в ноци, в нѣжъ выданъ былъ анебъ спѣше самъ себе

vydal za život světa...